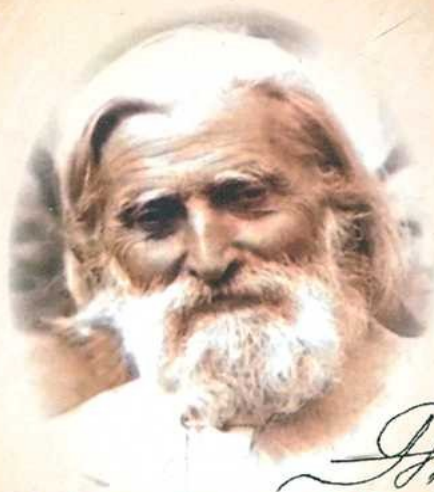

PETER DEUNOV

Igiena Sufletului și Legile Maestrului

Când o civilizație își pierde idealismul și devine în întregime materialistă, este condamnată la moarte

Dinasty Books
Proeditură și Tipografie

PETER DEUNOV

IGIENA SUFLETULUI ŞI LEGILE MAESTRULUI

Vă vorbesc, dar nu vă pot impune reguli. Vă cer doar să vă întreceţi în eforturile de a vă respecta unul pe celălalt. Este lucrul cel mai important.

Peter Deunov

Cunoscut sub numele spiritual de Beinsa Douno, ghidul spiritual bulgar Peter Deunov (1864-l944) a fost fiul unui preot ortodox şi avea intenţia să devină şi el membru al clerului. A studiat teologia şi apoi medicina în SUA. Totuşi, după întoarcerea în Bulgaria, în 1895, nu şi-a mai găsit locul în contextul rigid al instituţiei şi al dogmelor Bisericii Ortodoxe.

Din 1900, Deunov a început să susţină conferinţe publice care au adus un spirit nou în rândul doctrinelor creştine tradiţionale. El avea un nivel ridicat de conştiinţă şi a fost întreaga viaţă un model de puritate, înţelepciune, inteligenţă şi creativitate. Peter Deunov a fost şi un mare violonist, a compus sute de cântece, pe care le-a folosit ca exerciţii în şcoala Frăţiei Albe pe care a înfiinţat-o la începutul secolului al XX-lea.

Deunov a trăit mulţi ani lângă oraşul Sofia, înconjurat de numeroşi discipoli. Se spune că a trezit sute de suflete la viaţa spirituală atât în Bulgaria, cât şi în Europa de Est.

Filosoful Rene Guenon a spus despre Deunov:

Este cel mai mare magnet spiritual aflat încă pe pământ. Îşi va atrage discipolii cu magnetismul iubirii şi aceştia vor transmite acest magnetism întregii omeniri.

Fascinat de acest personaj ieşit din comun, Albert Einstein a declarat într-o zi:

Lumea se înclină în faţa mea, dar eu mă înclin în faţa Maestrului Peter Deunov!

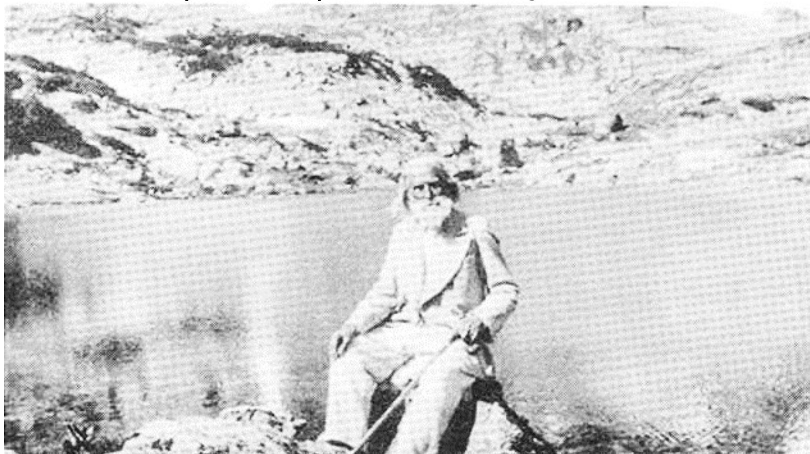
Iar Omraam Mikhael Aivanhov mărturisea:

Lucrul cel mai remarcabil la Maestrul Peter Deunov, ceea ce făcea din el o fiinţă cu totul şi cu totul aparte, era viaţa spirituală care emana din el şi care, precum razele de lumină, pătrundea în noi. În felul în care radiază o fiinţă de o mare spiritualitate este ceva viu, o lume locuită de entităţi foarte pure care îi impregnează pe toţi cei din apropierea sa şi acţionează asupra lor. Mulţi cred că esenţial este cuvântul unui maestru, înţelepciunea pe care o transmite şi că, dacă nu spune nimic, nu învaţă pe nimeni nimic. Ei bine, aceasta este o greşeală! Chiar dacă nu vorbeşte, strălucirea pe care o emană îţi comunică ceva din lumina şi forţa sa. Asta am înţeles eu lângă Maestru. Lucrul cel mai important nu era învăţătura pe care ne-o transmitea prin cuvinte, ci vibraţia intensă a minţii sale care pătrundea în noi.

*

*   *

Cu câteva zile înainte de plecarea sa din această lume, pe când se afla într-o stare de transă profundă, Peter Deunov a făcut o profeţie extraordinară despre epoca tulbure prin care trecem astăzi, despre „timpul de la sfârşit”.

ULTIMA PROFEŢIE, 1944

În decursul timpului, conştiinţa omului a trecut printr-o lungă perioadă de întuneric. Această fază, pe care hinduşii o numesc „Kali Yuga”, este pe punctul de a se sfârşi. Ne aflăm astăzi la graniţa dintre două epoci, Kali Yuga şi Era Nouă în care intrăm.

O ameliorare treptată are loc deja în gândirea, sentimentele şi actele oamenilor, dar toţi vor fi supuşi curând **focului divin,** care îi va purifica şi îi va pregăti pentru Epoca Nouă. Astfel, omul se va ridica la un grad superior de conştiinţă, indispensabil intrării sale în Viaţa Nouă. Aceasta se înţelege prin „înălţare”.

Vor trece mai multe decenii înainte de venirea *focului,* care va transforma lumea aducând o morală nouă. Acest val imens va veni din spaţiul cosmic şi va cuprinde Pământul întreg. Toţi cei care vor încerca să se opună vor fi luaţi de el şi duşi în altă parte.

Cu toate că locuitorii acestei planete nu se află toţi la acelaşi grad de evoluţie, noul val va fi resimţit de întreaga omenire. Şi această transformare nu implică numai Pământul, ci şi cosmosul întreg. Singurul şi cel mai bun lucru pe care omul îl poate face acum este să-şi întoarcă faţa spre Dumnezeu şi, străduindu-se în mod conştient să devină tot mai bun, să-şi ridice nivelul de vibraţie, ca să ajungă în armonie cu acest val puternic care se va revărsa asupra lui. Focul despre care vorbesc, care însoţeşte noile condiţii oferite planetei noastre, va reînnoi, va purifica, va reconstrui totul: materia va fi purificată, inimile voastre vor fi eliberate de temeri, de tulburări, de incertitudine şi vor deveni luminoase; totul va fi ameliorat, iar gândurile, sentimentele şi actele negative vor fi distruse.

Viaţa voastră actuală este o adevărată sclavie, o închisoare apăsătoare. Înţelegeţi-vă situaţia şi eliberaţi-vă de ea! Vă spun: ieşiţi din închisoarea voastră! Este foarte întristător să vezi atâta rătăcire, suferinţă, incapacitate de a înţelege unde se află adevărata voastră fericire.

Tot ce există în jurul vostru se va nărui curând şi va dispărea. Nu va mai rămâne nimic din această civilizaţie, nici din perversitatea ei: întregul pământ va fi zguduit şi nu va supravieţui nici urmă din această cultură înşelătoare, care ţine

oamenii sub jugul ignoranţei. Cutremurele nu sunt numai fenomene mecanice, ci au şi scopul de a trezi intelectul şi inima oamenilor, ca să se elibereze de erorile şi de nebuniile lor şi să înţeleagă că nu sunt singuri în univers.

Sistemul nostru solar traversează acum o regiune a cosmosului unde a fost cândva distrusă o constelaţie care şi-a lăsat aici amprenta, praful ei. Această traversare a unui spaţiu contaminat este o sursă de otrăvire nu numai pentru locuitorii Pământului, ci şi pentru toţi locuitorii de pe planetele din galaxia noastră. Numai sorii nu sunt afectaţi de influenţa acestui mediu înconjurător ostil. Această regiune se numeşte „a treisprezecea zonă”, dar i se spune şi „zona contradicţiilor”. Planeta noastră a rămas închisă aici mii de ani, dar ne apropiem de ieşirea din acest spaţiu de întuneric şi suntem pe punctul de a ajunge într-o regiune mai spirituală, unde trăiesc fiinţe mai evoluate.

Pământul urmează acum o mişcare ascendentă şi fiecare va trebui să se străduiască să se armonizeze cu curenţii înălţării. Cei care refuză să se supună acestei orientări vor pierde avantajul condiţiilor bune care le sunt oferite acum ca să se înalţe. Vor rămâne în urma evoluţiei şi va trebui să aştepte zeci de milioane de ani venirea unui nou val ascendent.

Pământul, sistemul solar, universul, totul se mişcă într-o direcţie nouă sub impulsul iubirii. Cei mai mulţi dintre voi consideră încă iubirea o forţă derizorie, dar, în realitate, este cea mai mare dintre toate forţele! Puterea şi banii continuă să fie venerate ca şi cum de ele ar depinde cursul vieţii voastre. În viitor, totul va fi subordonat iubirii şi toţi o vor sluji. Dar conştiinţa omului va evolua numai trecând prin greutăţi şi suferinţe.

Predicţiile cumplite ale profetului Daniel, consemnate în Biblie, se referă la perioada care începe. Vor avea loc inundaţii, uragane, incendii enorme şi cutremure de pământ care vor mătura totul. Sângele va curge din abundenţă. Vor izbucni revoluţii, multe explozii cumplite vor răsuna în multe regiuni ale Pământului. Acolo unde e pământ va fi apă şi acolo unde e apă va fi pământ... Dumnezeu e iubire, şi totuşi e vorba aici de o pedeapsă, de un răspuns al naturii la crimele comise de om, din noaptea timpurilor, contra Mamei sale, Pământul.

După această suferinţă, cei care vor fi salvaţi (aleşii) vor continua Vârsta de Aur, armonie şi frumuseţe nelimitată.

Păstraţi-vă, aşadar, pacea şi credinţa când va veni timpul suferinţelor şi al terorii, căci este scris că niciun fir de păr nu va cădea din capul celor drepţi. Nu vă descurajaţi; continuaţi-vă pur şi simplu munca de perfecţionare personală.

Nici nu bănuiţi ce viitor grandios vă aşteaptă. Un Pământ Nou se va naşte curând. Peste mai multe decenii, munca va fi mai puţin constrângătoare şi fiecare om va avea timp de consacrat activităţilor spirituale, intelectuale şi artistice. Problema relaţiilor dintre bărbat şi femeie va fi, în sfârşit, rezolvată. În armonie: şi unul, şi celălalt vor avea posibilitatea să-şi urmeze aspiraţiile. Relaţiile în cupluri vor fi bazate pe stimă şi respect reciproc. Oamenii vor călători prin diferitele planuri şi vor fi în măsură să cunoască repede Lumea Divină, să fuzioneze cu Capul universului.

Era Nouă este era celei de-a şasea rase.

Predestinarea voastră este să vă pregătiţi s-o primiţi s-o trăiţi. A şasea rasă se va construi în jurul ideii de Frăţie. Nu vor mai exista conflicte de interese personale, singura aspiraţie a fiecărui om va fi de a se conforma Legii Iubirii. A şasea rasă va fi cea a iubirii. Un continent nou se va forma pentru ea. Se va ivi din Pacific, pentru ca Preaînalta Putere să-şi stabilească în sfârşit sălaşul pe această planetă.

Eu îi numesc pe întemeietorii acestei civilizaţii noi „Fraţii Omenirii” sau „Fraţii Iubirii”. Ei vor fi de nezdruncinat pe calea binelui şi vor reprezenta un tip nou de oameni. Oamenii vor forma o familie, ca un mare corp, şi fiecare popor va reprezenta un organ al acestui corp. La noua rasă, iubirea va fi manifestată atât de perfect, încât omul actual nu poate încă să aibă despre asta decât o idee foarte vagă.

Pământul va rămâne un teren propice luptelor, dar forţele întunericului vor da înapoi şi el va fi eliberat. Oamenii, văzând că nu va mai fi alt drum, vor porni pe cel al Vieţii Noi, al mântuirii. Din pricina orgoliului lor absurd, câţiva vor continua până la capăt să spere să ducă în continuare pe pământ o viaţă pe care Ordinea Divină o dezaprobă, dar fiecare va sfârşi prin a înţelege că direcţia lumii nu-i aparţine.

Va apărea o nouă cultură, care se va sprijini pe trei principii directoare: ridicarea la un nivel superior a femeilor, a celor umili şi protecţia drepturilor omului.

Lumina, binele şi dreptatea vor triumfa, e numai o chestiune de timp. Religiile trebuie să fie purificate. Fiecare cuprinde o părticică din învăţătura Maeştrilor Luminii, dar întunecată de aportul neîncetat al devierilor umane. Va trebui ca toţi credincioşii să se unească şi să se pună de acord în privinţa unui principiu, acela de a plasa iubirea ca bază a oricărei credinţe, oricare ar fi ea. Iubirea şi frăţia, acestea formează baza comună!

Pământul va fi curând măturat de undele extraordinar de rapide ale Electricităţii Cosmice. Peste mai multe decenii, fiinţele rele şi rătăcite nu vor mai putea să le suporte intensitatea. Vor fi atunci absorbite de Focul Cosmic, care va mistui răul care le stăpâneşte. Apoi, vor reapărea, căci este scris că „fiecare trup îl va slăvi pe Domnul”.

Mama noastră, Pământul, se va debarasa de oamenii care nu vor accepta Viaţa Nouă. Îi va respinge ca pe nişte fructe stricate. Nu vor mai putea să se reincarneze curând pe această planetă; nici minţile criminale. Vor rămâne doar cei care vor avea în ei iubire.

Nu există loc pe pământ care să nu fie murdărit de sânge de om sau de animal; trebuie, aşadar, ca el să suporte o purificare. Şi de aceea unele continente actuale vor fi scufundate şi se vor ivi altele.

Oamenii nu bănuiesc ce pericole îi ameninţă. Continuă să urmărească obiective inutile şi să caute plăcerea. Cei din a şasea rasă vor fi, în schimb, conştienţi de demnitatea rolului lor şi vor respecta libertatea fiecăruia. Se vor hrăni numai cu produsele lumii vegetale. Ideile lor vor avea puterea să circule la fel de liber ca aerul şi lumina zilelor noastre.

Cuvintele „Dacă nu vă naşteţi din nou...” se aplică la cea de-a şasea rasă. Citiţi capitolul 60 din *Isaia.* Se referă la venirea celei de-a şasea rase, Rasa Iubirii.

După zbuciumări sufleteşti, oamenii nu vor mai păcătui şi vor găsi din nou calea virtuţii. Clima planetei noastre va fi peste tot moderată şi nu vor mai exista variaţii brutale. Aerul va redeveni curat, la fel şi apele. Paraziţii vor dispărea. Oamenii îşi vor aminti reincarnările trecute şi vor avea plăcerea să constate că s-au eliberat în sfârşit de vechea condiţie.

Aşa cum debarasăm via de paraziţi şi buruieni, la fel acţionează şi fiinţele evoluate ca să pregătească oamenii să-L

slujească pe Dumnezeul Iubirii. Le dau condiţii bune ca să evolueze şi celor care le ascultă le spun: „Nu vă temeţi de nimic! încă puţin şi totul se va aranja; sunteţi pe calea cea bună. Cel care vrea să intre în Cultura Nouă să studieze, să lucreze conştient şi să se pregătească”.

Graţie ideii de Frăţie, Pământul va deveni un loc binecuvântat nu peste mult timp. Dar, înainte, vor fi trimise mari suferinţe pentru trezirea conştiinţelor. Va trebui ca păcatele adunate de mii de ani să fie răscumpărate. Valul fierbinte venind de Sus va ajuta la debarasarea de karma popoarelor.

Eliberarea nu se va mai amâna mult timp. Omenirea trebuie să se pregătească pentru încercările mari şi ineluctabile care vin şi vor aduce sfârşitul egoismului.

Ceva extraordinar se pregăteşte sub pământ. O revoluţie grandioasă şi imposibil de conceput se va manifesta curând în natură. Domnul a hotărât să îndrepte lumea şi o va face.

Este sfârşitul unei epoci; o ordine nouă va lua locul celei vechi, o ordine în care va domni iubirea pe Pământ.

LEGILE MAESTRULUI PETER DEUNOV

În lume există legi pe care discipolul Ştiinţei Divine trebuie să le cunoască şi cărora trebuie să li se conformeze.

Iubirea este calea ce permite atingerea Marelui Scop urmărit prin studii. Totuşi, în lumea întreagă, la fel ca în Creaţia întreagă, există legi pe care înţeleptul trebuie să le cunoască, căci aceste legi sunt stâlpii pe care se sprijină cauzele şi armonia lumii.

1. Nimeni nu trebuie şi nu poate să judece greşelile oamenilor atâta timp cât nu cunoaşte adevărul.

Ce înseamnă aceasta? Care este adevărul? Ce este adevărul? De cele mai multe ori, oamenii nu pot să facă diferenţa între adevăr şi fapt. A dovedi autenticitatea unui fapt este una şi a spune adevărul este cu totul altceva. Observaţiile noastre despre viaţa care se scurge pe lângă noi sunt superficiale. De cele mai multe ori, este vorba de fenomene ale căror cauze nu le cunoaştem. În spatele fenomenelor se ascund cauzele care, din punct de vedere spiritual, sunt chiar mai reale decât fenomenele însele. Dacă n-ar fi aşa, cauzele n-ar provoca fenomenele.

Noţiunea de „adevăr" face parte dintr-o categorie spirituală mult mai profundă. La întrebarea „Ce este adevărul?", pe care Ponţiu Pilat i-a pus-o, Iisus n-a răspuns. Ştia că romanul nu-l putea înţelege, deoarece Pilat cunoştea doar legile statului său. Nu se eliberase de ele, în timp ce Hristos zisese înainte: „Adevărul vă va elibera".

Dacă analizăm această expresie, ajungem, dacă nu până la esenţă, cel puţin până la începutul problemei adevărului. Liber este cel care poate el însuşi să-i elibereze pe ceilalţi cu înţelepciunea lui. Dacă unul dintre voi îi spune cuiva un fapt autentic, aceasta nu eliberează conştiinţa acelui om de o serie de greşeli şi de iluzii; acest fapt nu este încă adevăr. N-am spus adevărul decât atunci când cuvintele noastre au adus lumină în conştiinţa omului căruia ne adresăm şi el este deja în întregime eliberat de toate contradicţiile şi de toate tenebrele.

Cunoaşte adevărul numai cel ce a urmărit fenomenul în lumea cauzală, mentală, astrală şi fizică şi căruia îi este deja clar de ce asta s-a întâmplat în acest fel. Dacă rostim cuvinte

care ajută omul să-şi uite toate grijile, îndoielile şi aversiunile, dacă îl eliberăm de îndoielile care îl otrăvesc, dacă el începe o viaţă nouă în lumină şi recunoaşte Sublimul Principiu Creator, atunci am spus adevărul. Dacă doar arătăm greşelile aproapelui, fără să fim în stare să-l învăţăm cum să le corecteze, nu-i spunem adevărul.

Maestrul a formulat această primă lege astfel încât să fim atenţi când rostim o judecată faţă de aproapele nostru, deoarece nu suntem întotdeauna în stare să percepem cauzele unei anumite fapte.

2. ***O faptă eronată faţă de noi înşine este o greşeală, dar o faptă eronată faţă de Tot este o crimă.***

După cum ştim, omul are nu numai o viaţă personală, ci şi una socială. Dacă, printr-o faptă, un om aduce dizarmonie în viaţa sa personală, numim acea faptă greşeală; dar fiecare acţiune care aduce dizarmonie în Tot o numim crimă.

3. ***Cel care e fricos nu are iubire.***

Curajul din viaţa unui om provine din Iubire.

Numai cel care iubeşte este protejat şi ştie că fiecare lucru făcut pentru Iubire şi fiecare sacrificiu consimţit pentru ea îi sunt plăcute Cerului.

4. ***Este real ceea ce nu se schimbă şi nu dispare niciodată.***

În lumea umbrelor, vorbim despre realităţi. Nu ştim cât de departe suntem de realitate dacă n-am învăţat încă diferenţierea. Avem în mâinile noastre obiecte care au valoare trecătoare şi le numim realităţi, în timp ce negăm adevărata realitate, care se află în noi.

Sufletele ne sunt însetate de eternitate şi noi o căutăm printre manifestările mortale ale materiei, care au doar o existenţă scurtă.

„Să fim realişti”, spun filosofii contemporani, fără a lua în seamă că realul este ceea ce nu se schimbă niciodată.

5. ***Dacă un lucru e negat, înseamnă că există.***

Nu se poate nega neantul. El nu suportă negarea, din moment ce nu există. Putem nega doar ceea ce există. Negarea arată doar neputinţa noastră de a pătrunde în lumea a ceea ce negăm.

6. Fiecare poartă consecinţele libertăţii sale.

Principiul raţional i-a dăruit libertate omului.

El poate să-şi aleagă calea în labirintul vieţii. Nimeni nu împiedică pe nimeni să gândească în vreun fel şi nici să facă ce şi-a propus. Dar, deoarece lumea este bazată pe şi se dezvoltă după legile Creatorului, omul care îşi alege liber calea nu este eliberat de legea pe care o respectă sau o încalcă. Respectarea legii are consecinţe favorabile, dar încălcarea sau neglijarea ei aduc rezultate contrare.

7. Materialismul nu va aduce nimic lumii. Când o civilizaţie îşi pierde idealismul şi devine în întregime materialistă, este condamnată la moarte. O religie care îşi pierde idealismul şi devine materialistă este condamnată la moarte. Când o ştiinţă îşi pierde idealismul şi devine materialistă, este condamnată la moarte.

Materialismul, care este creat ca o antiteză a adevăratei ştiinţe a vieţii, a omului şi a universului Şi care uşurează înţelegerea vieţii pentru cei care sunt spiritual ignoranţi, este în acelaşi timp o barieră ce trebuie să fie trecută de spiritul creator care progresează în epoca nouă. Această barieră este plasată pentru exersare, dar bariera n-a fost niciodată un scop.

8. Fiecare formă a ştiinţei şi a artei este utilă, căci permite exprimarea unui conţinut şi, prin intermediul conţinutului, trebuie să fie exprimat sensul vieţii înseşi.

Arta abstractă nu poate avea decât o influenţă parţială asupra artei, în relaţie cu aportul unei anumite psihologii şi al unei mici enigme vehiculate. Arta abstractă totală, care a îndepărtat în întregime forma, este deja în afara artei.

9. În acţiunile sale, omul nu trebuie să aibă premeditare şi motive având ca scop să dobândească, prin aceste fapte, ceva material.

De cele mai multe ori, oamenii dăruiesc deoarece ştiu că vor primi. O astfel de acţiune este o echitate elementară şi banală. Iubirea neglijează această echitate şi dăruieşte nu doar mai mult decât va primi, ci dăruieşte şi fără să ţină cont de ce poate sau nu să primească.

Aceasta este legea abundenţei, numită opulenţă.

10. Nu-i este îngăduit omului să ia viaţa oricui ar vrea. Nimic nu poate să răscumpere viaţa.

Lucrul cel mai important, căruia nimeni nu va putea vreodată să îi găsească o valoare echivalentă, este viaţa. Fiecare viaţă vine de la Dumnezeu şi de aceea, până în prezent, nimeni n-a reuşit să reproducă opera sublimă a Creatorului: să creeze viaţă. Acest lucru nu numai că nu stă în puterea muritorilor, dar nici nu le este permis să cunoască secretul care desparte natura neînsufleţită de cea vie.

Iată de ce nu-i este permis omului să ia viaţa cuiva. Chiar şi atunci când aducem moarte vegetalelor cu care ne hrănim, fiindcă este inevitabil, din nou trebuie să ne achităm pentru acest dar, transformând energia obţinută din lumea vegetală în lucrări onorabile.

Ceea ce le este permis animalelor, care nu au încă o conştiinţă individuală, nu-i este îngăduit omului. Animalele se pot mânca unele pe altele, dar a ucide este pentru om cea mai cumplită dintre crime. Dacă luăm în considerare toate aceste lucruri, ne putem imagina cum privesc viaţa de pe planeta noastră fiinţele superioare...

Unele persoane spun că, chiar dacă ucid pe cineva, îşi vor răscumpăra fapta printr-o altă acţiune „nobilă”. Nu. Legea este categorică: nimic nu poate să răscumpere viaţa luată.

11. Dacă ne plătim datoria cea mare, le vom plăti şi pe cele mici.

Din moment ce pentru om sunt clare marile probleme legate de Dumnezeu, de evoluţie, de destin şi nemurirea sufletului, toate celelalte probleme mai mici, care se ivesc din lipsa de înţelegere a marilor probleme, se rezolvă de la sine.

12. ***Omul nu poate să înveţe cât timp nu iubeşte ceva sau pe cineva.***

În această lume, nu putem să facem nimic bun şi util dacă n-avem impuls şi inspiraţie. De cele mai multe ori, marile realizări şi-au făcut apariţia în lume ca rezultatul unei mari iubiri.

13. ***Nu-i este permis omului să-şi chinuiască corpul.***

Yoga a oferit un ansamblu de cunoştinţe verificate, bazate pe înţelepciune şi viaţă ascetică. Totuşi, există numeroase variante ale acestei învăţături orientale preariene şi, dintre aceste variante, unele au deviat de la sarcina sa fundamentală. Desigur, corpul este un instrument al minţii, dar nu trebuie ca acest instrument să fie obişnuit (pe lângă faptul că e supus în întregime puterii voinţei) să suporte şi durerile fizice cele mai constrângătoare.

Unele epoci au favorizat privaţiunile şi suferinţele aplicate corpului în scopuri spirituale. Şi Occidentul n-a făcut nici el excepţie.

Nu împărtăşim aceste metode de evoluţie spirituală. Dat fiind că ştiinţa spirituală occidentală urmează calea cuvântului lui Hristos, susţinătorii ei consideră greşite toate comportamentele barbare faţă de corpul dăruit de natură ca un instrument minunat şi perfect. În structura şi funcţionarea corpului este aşezată sublima şi foarte marea înţelepciune, nedescoperită încă, a Naturii Vii. Există cazuri în care unele şcoli occidentale recomandă, pentru un timp, postul, dar numai ca metodă naturală pentru restabilirea sănătăţii.

14. ***Nu există forţe care să-l poată împiedica pe om să facă o faptă bună.***

Unele persoane care urmează calea spirituală se plâng deseori că în ţara lor nu există libertate. Este adevărat că lipsa libertăţii pentru munca spirituală, în sensul larg al cuvântului, este apăsătoare pentru om. Dar, în ceea ce priveşte lucrul cel mai important - munca interioară a discipolului -, există libertate întotdeauna şi în toate situaţiile. Omul se poate ruga în toate situaţiile. Nu-i este interzis nimănui să-i spună prietenului o

vorbă plină de căldură şi încurajare; nu-i este interzis nimănui să-şi iubească aproapele.

15. ***În cazul bogăţiilor câştigate repede acţionează forţele răului; în cazul bogăţiilor câştigate cu ajutorul unei munci cinstite acţionează forţele binelui.***

Îmbogăţirea rapidă seamănă cu jocurile de noroc. Ceea ce obţinem în urma unui expedient sau a unei combinaţii iscusite, mulţumită căreia ne întrecem rivalii în relaţiile comerciale sau la bursă, nu aduce binecuvântările muncii făcute în mod cinstit.

Timpul o dovedeşte repede.

16. ***Cu cât limităm mai mult pe cineva, cu atât ne limităm mai mult pe noi.***

Un om liber nu-i poate lipsi pe ceilalţi de libertate. Libertatea pe care o dăruiţi aproapelui corespunde cu cea pe care o veţi primi.

17. ***Nu amânaţi ducerea la bun sfârşit a muncii aproape terminate, căci veţi frâna astfel dezvoltarea propriei minţi.***

Există o anumită ordine în procesul gândirii. Unele lucruri nu le pot devansa pe altele. Dacă am decis să facem un lucru şi îl amânăm pe mai târziu, procesele gândirii care urmează se amână şi ele. Şi în admiterea ideilor noi există o anumită ordine.

18. ***Numai cel ce este recunoscător se pretează la evoluţie.***

Recunoştinţa este o calitate de mare valoare. Cel ce e recunoscător provoacă generozitatea şi bunăvoinţa tuturor. Cel ce e recunoscător şi-a deschis sufletul ca o floare care primeşte iubirea soarelui. Oricine vine în ajutorul celui care este recunoscător. Cel ce e recunoscător învaţă mai bine şi evoluează mai repede. Să cultivăm recunoştinţa.

19. ***Fiecare faptă bună cere un mic sacrificiu.***

Nu avem altă măsură pentru bunătatea oamenilor în afară de amploarea sacrificiului asumat când vor să ne facă un bine.

Dacă credeţi că puteţi face bine cuiva fără să sacrificaţi ceva al vostru, nu sunteţi pe calea cea bună.

20. Dacă ne exterminăm duşmanii aici, pe planul fizic, ei pătrund în noi.

Lipsa de cultură spirituală este cauza a numeroase rele şi necazuri care însoţesc viaţa omului. Dacă am şti cât de fatale sunt consecinţele unora dintre faptele noastre, am respecta la fiecare pas această lege.

Pentru cel care a reuşit să-i extermine prin violenţă în această lume, duşmanii devin invizibili şi se răzbună şi mai nemilos, căci se află deja în el însuşi.

Observaţi mai cu atenţie viaţa, şi vă veţi convinge că este adevărat.

21. Discipolului îi este interzis să accepte sclavia.

Discipolul care urmează calea spirituală poate să trăiască în condiţii defavorabile şi limitate, dar nu se poate supune sclaviei. Cel ce are mentalitate de sclav nu poate fi locuitor al infinitei şi liberei împărăţii a Duhului Sfânt. Cel ce cultivă spiritualitatea nu trebuie să fie sclav, nici măcar al propriilor copii. A iubi şi a fi gata să faci orice sacrificiu e una, a fi sclav e cu totul altceva.

22. Nimeni nu poate guverna pe nimeni.

Puteţi guverna pământuri sau bogăţiile statului, continente întregi şi tot ce e pământesc şi material, dar nu puteţi guverna o unitate omenească, în aparenţă modestă şi insignifiantă.

Nu ne putem însuşi omul, căci poartă în el un suflet veşnic viu.

23. Nu putem deveni bogaţi dacă nu suntem generoşi.

Există o cauză ascunsă care face oamenii să poată câştiga bogăţii. Nu este vorba de acea îmbogăţire care e rodul violenţei şi al spolierii, nici al vicleniilor perfide, ci de bogăţia dobândită cu ajutorul generozităţii. Este o lege ocultă. Cel ce e generos nu ajunge niciodată sărac.

24. ***Orgoliul şi vanitatea rup axele minţii şi inimii omului.***

Am spus deja că orgoliul este considerat unul dintre principalele şi cele mai vechi păcate dintre cele care au provocat căderea. Orgoliul este legat de minte. Când cineva începe să creadă că are multă ştiinţă, îşi pregăteşte căderea. Deoarece cunoştinţele pe care le-a dobândit nu-i aparţin, devine posesorul lor nelegitim. Atunci, Natura Vie îşi ia sarcina să restabilească situaţia adevărată şi acel om devine insuportabil pentru că e încrezut. Oamenii îl detestă şi, în loc să se apropie de el, fug cu toţii. Ceva se rupe în mintea lui şi începe să repete neîncetat aceleaşi lucruri, ajungând la banalitate. De ce devine astfel? Fiindcă orgoliosul respinge cunoştinţele noi cu care intră în contact. Este greu de trăit alături de un om orgolios.

Vanitosul însă este foarte vorbăreţ şi face tot ce e posibil ca să îndrepte conversaţiile şi atenţia oamenilor asupra lui. Vanitatea are un element mai degrabă emoţional. Vanitosul manifestă o mare îngăduinţă faţă de el însuşi, care devine foarte repede vizibilă şi îi oboseşte pe cei din jur.

Vanitosul nu a lăsat să-i pătrundă în inimă duhul divin al smereniei, ci o mulţime de lucruri inutile.

25. ***Nu vorbiţi mult ca să fiţi înţeleşi.***

Dacă le vorbiţi mult, oamenii îşi pierd capacitatea de a vă înţelege. Nu vă uzaţi vorbind mult şi nu saturaţi oamenii cu cuvinte care nu mai pot să le ajungă la conştiinţă.

26. ***O viaţă de om nu este de ajuns ca să ne facem toată treaba.***

Reincarnarea sufletului sau existenţa veşnică a principiului nostru nemuritor este o necesitate ca să putem să ne convingem că trăim într-o lume raţională; dacă nu trăim decât o singură viaţă, învăţăm doar puţine lucruri. În acest caz, existenţa noastră ar fi lipsită de sens şi chiar ofensatoare, căci Dumnezeu n-ar crea o lume atât de complexă şi de armonioasă pentru existenţa noastră lipsită de sens.

Înţelepciunea este infinită şi de nepătruns!

27. ***Există trei feluri de oameni: proştii, chibzuiţii şi înţelepţii.***

Prostul se ocupă fără încetare de trecut, chibzuitul se străduieşte să citească în viitor, în timp ce înţeleptul trăieşte prezentul şi îl pune în ordine.

Această lege n-are nevoie de explicaţii.

28. ***În viaţă nu există egalitate.***

Ideea cea mai greşită şi mai utopică pe pământ este cea a egalităţii. Există o singură egalitate: egalitatea în faţa lui Dumnezeu. Asta pentru că toţi provenim din El, chiar dacă am ajuns la un nivel diferit de evoluţie.

Dacă egalitatea, în sensul cel mai larg al cuvântului, ar exista, n-ar mai fi nici fenomen, nici evoluţie. Aceasta ar putea fi ilustrată printr-o serie de exemple luate din natură, prin care ar deveni evident ce fel de tablou urât, mort şi disperat ar reprezenta lumea dacă ar exista o astfel de egalitate.

29. ***Binele şi răul nu se schimbă.***

În lume, nu există forţă care să poată transforma răul în bine şi invers. Dacă cineva s-a transformat şi, din „rău”, a devenit „bun”, aceasta nu înseamnă că răul s-a transformat în bine, ci că acel om a părăsit calea răului şi a început să urmeze calea binelui.

Omul se poate schimba, dar răul şi binele, ca forţe, rămân constante şi execută ceea ce le este predestinat în evoluţie.

30. ***Bobul mic devine mlădiţă suferind.***

31. ***Cel care vă iubeşte vă poate cauza suferinţă, dar nu un rău.***

32. ***Numai cei care au măreţie se pot bucura de lucrurile mărunte ale vieţii.***

33. Nimeni nu poate să evite consecinţele karmice.

TEME DE MEDITAŢIE

Cel mai bun moment pentru a medita este dimineaţa sau oricând sunteţi într-o dispoziţie bună. Nu vă gândiţi la rezultatul exerciţiului. Oricare ar fi, veţi câştiga întotdeauna ceva şi nu veţi pierde nimic. În afară de dimineaţa, puteţi medita şi înainte de masa de prânz, la câteva ore după această masă sau seara înainte de culcare. Fiecare e liber să aleagă momentul care i se pare cel mai bun pentru el.

Nutriţia şi nemurirea

Natura de astăzi este creată din resturile unor fiinţe moarte şi pe ele cresc acum merele şi perele noastre...

Putem, deci, să zicem că ne hrănim doar cu elemente moarte! Am putea fi atunci nemuritori? Niciodată!

În viitor, când ne vom lua hrana din razele solare, atunci da, vom fi nemuritori. Dar, atâta timp cât o extragem din sevele pământului, vom fi supuşi morţii.

Examinarea de sus: puritatea

În fiecare seară, fiinţe de sus vin lângă voi şi examinează felul în care v-aţi ocupat ziua.

Dacă vă plângeţi de ceva, nu uitaţi că ele vă observă.

Uneori, nu ziceţi nimic, nu vă manifestaţi, dar ele sunt înăuntrul vostru.

Trebuie să duceţi o viaţă absolut pură. Numai cel care e pur poate să cunoască puritatea şi să recunoască ce este asemenea lui. Cel care e impur nu poate cunoaşte omul pur. Fiecare îl recunoaşte pe cel asemenea lui, aceasta este o lege care nu are excepţii. Purul îl recunoaşte pe cel pur, înţeleptul îl recunoaşte pe înţelept, la fel şi cel drept...

Dumnezeul celor vii

Dumnezeul iubirii nu este Dumnezeul morţilor, ci Dumnezeul celor vii.

Eroismul

Un violonist rus renumit a avut ocazia să audă cântând alt virtuoz. Superioritatea acestuia l-a descurajat atât de mult pe violonistul nostru, încât, după ce s-a întors acasă, deznădăjduit

că nu va putea niciodată să atingă calitatea interpretării rivalului său, s-a sinucis.

Sinuciderea este consecinţa unui amor-propriu excesiv. A te sinucide nu înseamnă eroism, eroic este să învingi suferinţele şi încercările.

Omul cosmic

Analizaţi-vă, examinaţi oamenii, animalele, vegetalele ca să ajungeţi la noţiunea de om cosmic. Această noţiune cuprinde universul întreg.

Mare, nelimitat este omul cosmic, şi de aceea nu-i vedem decât părţile răspândite în univers.

Vezi un om, un al doilea, un al treilea ca părţi separate, dar, în realitate, există o legătură între toţi oamenii, toate animalele, toate vegetalele, ca între membrele unui singur organism. Va veni o vreme când oamenii vor deveni conştienţi de această legătură şi vor profita de ea. În prezent, au încă multe de învăţat ca să ajungă la adevărata cunoaştere a lucrurilor.

Formarea copilului în pântecele mamei

De viaţa spirituală a mamei depinde ce va fi copilul. Ea poate naşte o fiinţă obişnuită, un geniu sau un sfânt... De inima, de mintea sa depinde viitorul copilului.

O mamă care nu-şi asumă responsabilitatea propriei vieţi se gândeşte doar la condiţiile prezente; nu se gândeşte nici la viitor, nici la viaţă în întregul ei.

Incarnările succesive

Fiinţa omenească nu vine doar o dată pe pământ, ci de multe ori. Veţi întreba: „De câte ori?”. De câte ori doreşte! Aceasta depinde de ea. Omul obişnuit se reincarnează pe pământ ca să înveţe, fiinţa raţională determinând familia în care trebuie să se nască. Dacă vine în mod conştient ca să-i ajute pe oameni, este liber să se nască unde doreşte.

Cu cât omul este mai avansat în evoluţia lui, cu atât este mai liber să-şi aleagă incarnarea. Geniile şi sfinţii vin rar pe pământ şi doar când omenirea trece printr-o perioadă remarcabilă a existenţei sale. Marii Maeştri nu coboară pe pământ decât la fiecare 2.000 de ani, ca să aducă o reformă completă în viaţa oamenilor.

Iubirea este un izvor care vindecă

Nu trebuie să uităm că iubirea este un izvor. Pe unde trece, udă şi răcoreşte. Bolnavul care bea din acest izvor se vindecă; dacă e descurajat, disperat, capătă curaj.

Răbdarea

Când aveţi un necaz, fiţi răbdători. Oricât de mare ar fi suferinţa, e posibil s-o suportaţi, cu răbdare. Din moment ce Dumnezeu dă dovadă de indulgenţă, omul să fie cel puţin răbdător!

Răbdarea este pusă la încercare, se dobândeşte doar în mijlocul dificultăţilor, al suferinţelor. Răbdător este cel ale cărui minte, inimă şi voinţă se păstrează în deplină armonie.

Cel ce nu pune în practică răbdarea aplică constrângerea, care devine o povară. Constrângerea decurge din legea obligaţiei; răbdarea decurge din legea iubirii. Numai omul răbdător este în stare să convertească materia brută a durerii într-o materie fină şi preţioasă. Astfel se transformă durerea în bucurie.

Forţele de vindecare

Dacă vă îmbolnăviţi, îndreptaţi-vă întâi gândul spre Dumnezeu, apoi spre sufletul vostru şi apoi spre medic.

Cartea naturii vii

Întreaga natură este o carte pe care trebuie s-o ştim descifra, altfel nu vom vedea, nu vom înţelege nimic. Natura este marea carte a iubirii.

Îngerii

Energiile, vibraţiile îngerilor sunt atât de puternice, încât ei stau departe de oameni, ca să nu le dăuneze. Dacă un înger se apropie de o fiinţă nepregătită, aceasta îşi pierde cunoştinţa.

Sensul încercărilor

Astăzi, toţi oamenii, tineri şi bătrâni, sunt supuşi la încercări. Nu există fiinţă pe pământ care să nu fi trecut sau să nu treacă prin ele. Fără ca omul să-şi dea seama, lumea

invizibilă îl pune la încercare ca să-i trezească conştiinţa şi să-i verifice gradul de trezire.

Forţa binelui

Binele participă la extinderea conştiinţei.

Astfel, trebuie construit permanent organismul cu care se intră în contact cu natura divină.

Formulă

Să aveţi zilnic un gând pozitiv. Şi să ziceţi: „Dumnezeu va transforma în bine tot ce mi se întâmplă”.

Smerenia

Orgoliul este procesul invers al smereniei.

Când devine omul smerit? Când pune în practică cunoaşterea pe care a dobândit-o, căci îşi dă seama astfel de limitele posibilităţilor sale, ceea ce îl face să devină smerit.

Gândirea elaborează viitorul

Un gând rău este mai nociv decât o otravă materială. Ca să nu-şi otrăvească organismul, omul trebuie să aibă în minte gânduri divine, care îl vor ajuta să împlinească voinţa lui Dumnezeu.

Doar în acest fel îşi poate asigura un viitor pozitiv.

Exerciţiu practic

Unul dintre voi este prost-dispus. Cum se poate schimba? Puneţi mâna stângă pe ochi, astfel încât să atingă nasul. Apoi, lent, uşor, coborâţi-o trecând-o peste gură şi bărbie. Veţi face asta de trei ori.

După aceea, treceţi cu arătătorul mâinii drepte peste nas, tot de trei ori. Făcând acest exerciţiu în mod conştient, indispoziţia va dispărea.

Se întâmplă ca omul să se simtă foarte încordat, crispat, gata să izbucnească, fără să ştie cum să se elibereze. O mare tensiune provine frecvent din influenţa gândurilor negative ale fiinţelor apropiate sau nu. Aceste gânduri îl asaltează pe om şi îl chinuiesc, el devenind atunci asemenea unei bombe care aşteaptă doar cel mai uşor impact ca să facă explozie.

Mare este tensiunea unei fiinţe care trece printr-o încercare grea, printr-o suferinţă! Să-şi atingă atunci nasul, cu arătătorul, cerând ajutor şi povaţă. Dumnezeu îi vorbeşte în interior minţii şi o călăuzeşte.

Când aveţi mari dificultăţi, faceţi acest exerciţiu ca să vă ajutaţi singuri.

Credinţa

Cel ce are credinţă şi I se destăinuie lui Dumnezeu suferă mai puţin, iar suferinţele lui capătă un sens.

Aplicaţi credinţa în viaţa voastră ca să aveţi experienţe care să vă schimbe caracterul şi, mai târziu, să vă reorganizaţi organismul.

Creierul, nasul şi gura

Omul primeşte prin creier energii de la lumile superioare; prin nas, energii spirituale, prin gură, energii de la lumea fizică.

Binele

Binele produce dreptate. Astfel, binele este rezultatul iubirii şi dreptatea, rezultatul binelui.

Stăpânirea de sine

Condiţiile existenţei actuale cer dobândirea stăpânirii de sine, stăpânire nu superficială, ci interioară, care să permită suportarea cu calm şi chiar cu bucurie a dificultăţilor şi încercărilor vieţii.

Stăpânirea de sine şi abţinerea nu sunt asemănătoare. Prin stăpânirea de sine, omul are o senzaţie interioară de bucurie, care dă un impuls viguros la tot ce este elevat şi nobil în el, iar sentimentele negative moştenite din trecut se transformă atunci în manifestări bune şi pozitive.

Aveţi totuşi grijă să nu cădeţi în altă extremă, care constă în a crede că, având stăpânire de sine, nu mai puteţi cunoaşte sentimente şi dispoziţii negative. Nu, nu-i aşa, şi un sfânt se enervează!

Lumina înţelepciunii

Tot ce vi se întâmplă în timpul zilei să vă fie subiect de studiu, de meditaţie.

Rolul plămânilor

Puritatea sângelui condiţionează sănătatea, care Permite o repartizare corectă a energiilor corpului. Plămânii sunt sita prin care se purifică viaţa minţii şi a inimii.

Omul trebuie să-şi reînnoiască clipă de clipă gândurile, sentimentele şi dorinţele pentru ca sita să-şi poată îndeplini rolul. Cât timp ea funcţionează bine, nu există niciun pericol, dar, dacă nu mai acţionează, noroiul (toxinele) care rezultă din gândurile şi dorinţele impure se acumulează şi stânjeneşte buna circulaţie a sângelui.

Iubirea de aproapele nostru

Iubirea de Dumnezeu conţine iubirea de aproapele nostru, nu şi invers.

Unii iubesc fiinţele din jurul lor, dar sunt repede dezamăgite! Ce-i lipseşte acelei iubiri? îi lipseşte un element important, acela de a-L iubi pe Dumnezeu în fiecare fiinţă. Nu puteţi iubi o persoană dacă nu simţiţi divinul din ea.

Când oamenii vor deveni conştienţi că Dumnezeu trăieşte în fiecare fiinţă, relaţiile lor reciproce vor deveni corecte şi armonioase.

A-ţi cunoaşte aproapele înseamnă a fi conştient că şi în inima lui Sălăşluieşte Dumnezeu.

Metodă practică

Când condiţiile în care trăiţi sunt grele, trebuie să vă creaţi o armură ca să vă protejaţi, înălţându-vă gândurile pentru ca toate celulele corpului să vibreze în armonie cu duhul vostru.

Iubirea generează iubire

Opriţi-vă în faţa lucrurilor frumoase şi mulţumiţi-I lui Dumnezeu.

Iubirea exclude orice violenţă. Violenţa generează violenţă, dar iubirea generează iubire.

Drumul transformării

Nu încercaţi să vă eliminaţi toate defectele deodată, deoarece veţi risca expunerea la mari suferinţe. Eliminaţi-le unul

câte unul, încet, dar constant. Nu vă înhămaţi la o sarcină prea grea pentru voi!

Împărăţia cerurilor

Credeţi uneori că după moarte veţi merge în cer. Vă întreb: Poate furnica să aibă drept de cetăţenie în împărăţia oamenilor? Credeţi că, având înţelegerea de acum a vieţii, veţi putea să mergeţi în cer şi să fiţi primiţi acolo?

Cu caracterul şi concepţiile voastre, este imposibil să intraţi în cer. Puteţi asta (şi doar Pentru o clipă) numai dacă cunoaşteţi legile şi preceptele care domnesc acolo.

Este oare posibil să fie numit profesor o persoană care nu cunoaşte nicio ştiinţă?

Rugăciunea

În viaţa noastră nu există un lucru mai nobil decât rugăciunea. Nu uitaţi niciodată importanţa şi necesitatea absolută de a vă ruga, de a vă uni cu Dumnezeu.

Nici cunoaşterea, nici iubirea, nici înţelepciunea din lume nu pot să se compare cu ceea ce favorizează rugăciunea: unirea cu principiile primordiale.

Drumul dezvoltării

Toată natura a fost creată de Dumnezeu şi tot ce a făcut El e bine făcut.

Este scris că Dumnezeu a creat omul după chipul şi înfăţişarea Sa, dar omul se află încă pe calea dezvoltării şi a perfecţionării.

Rolul gurii

Rolul gurii este să ofere cuvinte bune, plăcute şi încurajatoare pentru cei slabi şi cei întristaţi, să le insufle încredere în calităţile şi posibilităţile lor.

Faţa voastră trebuie să fie surâzătoare când rostiţi cuvinte bune. Sentimentele şi gândurile voastre trebuie să fie în acord cu ele.

Puterea iubirii adevărate

Ce bucurie să întâlneşti un om care iubeşte totul, o stâncă, un copac, un animal! El îşi va iubi neîndoios semenii ca pe sine

însuşi, căci iubirea adevărată nu are preferinţe. Această iubire fără deosebire, deplină, îi conferă vieţii întregul ei sens. Omul care n-a iubit n-a trăit. Iubirea face omul sensibil, generos, vesel şi îi conferă elan, impuls, entuziasm.

Dacă omul n-are iubire, gândirea sa n-are forţă. Astfel, iubirea întăreşte mintea omului, favorizând buna-dispoziţie şi facilitând sentimentele altruiste ale inimii.

Influenţa sugestiei

Unele cuvinte au o influenţă nefastă asupra minţii omului şi altele contribuie la întărirea ei. De exemplu, dacă auziţi des vorbindu-se despre epidemii, riscaţi să deveniţi neliniştiţi şi să faceţi depresie. În schimb, fiind suferinzi, dacă vă afirmaţi dorinţa de vindecare străduindu-vă să vă mişcaţi şi să respiraţi lent, conştient, veţi vedea ambianţa sumbră aflată în general în jurul bolnavilor risipindu-se şi progresele zilnice accentuându-se.

Procedând astfel, cu iubire şi credinţă, toate bolile fizice şi psihice pot fi învinse.

Răbdarea şi puritatea

Puritatea este o virtute interioară. Omul răbdător poate să aibă întotdeauna gânduri, sentimente şi dorinţe pure, căci are încredere, credinţă totală în posibilităţile secrete ale sufletului său.

Concentrarea

Concentrarea este un proces al voinţei realizat de sistemul cerebral. Ca să vă concentraţi bine, îndepărtaţi-vă de orice alt lucru; este un proces interior.

Iubirea este forţa tuturor forţelor

Forţa în lume este iubirea: Duhul Sfânt care permite rezolvarea tuturor lucrurilor. Dacă daţi prioritate iubirii, divinul vă va dărui totul!

Căutarea divină

Îl căutăm pe Dumnezeu în interior şi în exterior, dar nu simultan. Uneori veţi simţi prezenţa Lui profund în voi, călăuzindu-vă. Alteori, veţi simţi că vă împresoară şi vă ocroteşte.

Dacă sunteţi în armonie cu Cauza Primordială, cu Dumnezeu, nimic rău nu vi se poate întâmpla.

Ocrotirea iubirii universale

Lumea are nevoie de plenitudinea şi de abundenţa vieţii, abundenţă în creier şi în inimă, plenitudine în schimbul afectiv reciproc.

Realizarea iubirii universale în noi ne va aduce condiţii noi de viaţă, care vor îndepărta de la noi toate perversităţile şi toate sugestiile hipnotice, care sunt cauza atâtor rele şi suferinţe.

Minciuna

Orice om poate să aibă unele slăbiciuni, dar minciuna trebuie să fie exclusă. Nu este permis să minţim. Am cea mai mare aversiune faţă de minciună. Putem să-i iertăm omului orice, dar niciodată minciuna. Eliberaţi-vă de ea!

Nu-i permiteţi minciunii să se plaseze între voi şi Dumnezeu ca un obstacol. Acolo unde e minciună, toate lucrurile se strică. Şi asta este valabil pentru toată lumea, fără excepţie.

Aspiraţia spre Dumnezeu

Dacă vreţi să-L găsiţi pe Dumnezeu, căutaţi-L în tot ce a creat.

Rolul muzicii

Deseori, după ce aţi ascultat un concert, aveţi un sentiment profund de tristeţe. Or, muzica adevărată nu trebuie să genereze un astfel de sentiment.

Muzica trebuie să aducă în sufletul omenesc bucurie, înălţare, trebuie să dea un impuls puterii creatoare.

Muzica este singura artă care transformă, tonifică, echilibrează şi înalţă.

Parabola diamantului

Închipuiţi-vă că port un diamant mare bine şlefuit. Sunt mulţumit şi vorbesc cu el. Este conştient de strălucirea lui, înţelege că are valoare. Pe drum, întâlnesc nişte hoţi. Ştiind că sunt gata să fure această bijuterie, profit cât sunt încă departe de mine ca să maschez strălucirea diamantului cu noroi. Astfel,

nu se vor atinge de el! Dat fiind că diamantul nu înţelege de ce îl murdăresc, începe să protesteze, să se plângă. Dar, îndată ce pericolul a trecut, îl spăl şi reîncepe să strălucească. Astfel voi face de fiecare dată când se va apropia o primejdie.

Cel care ia în considerare lucrurile în mod conştient, cu credinţă, ştie că Dumnezeu este înţelept, că prevede pericolele, că protejează sufletele. Este puternic.

Exprimarea voinţei în cele trei lumi

Calităţile cerute pentru exprimarea voinţei pe planul fizic sunt: curajul, fermitatea, îndrăzneala şi prompta îndeplinire a sarcinilor. Pe planul mental: percepţia, discernământul, înţelegerea.

În lumea divină, nobleţea de exprimare este una dintre calităţile sale. Acolo, ea are un mobil elevat, un impuls pur, sfânt.

Aplicând calităţile în lumea fizică, în lumea spirituală şi în lumea divină, veţi exercita o influenţă pozitivă asupra corpului, inimii şi minţii voastre.

Adevărata cunoaştere

Adevărata cunoaştere, divină, este binele cel mai preţios pe care Dumnezeu îl poate oferi omului. Acesta o poate folosi pentru binele propriu şi al celorlalţi.

Adevărata cunoaştere instruieşte omul în toate, este autoarea ştiinţei, a spiritualităţii, a ordinii economice şi sociale, pentru care creează condiţiile indispensabile.

Duhul divin universal împinge sufletul omului spre cunoaştere, mintea spre instruire şi inima spre nobleţe.

Forţa binelui

În toate fiinţele pe care le întâlneşte, discipolul vieţii noi caută şi găseşte o calitate pozitivă la care îşi opreşte atenţia şi gândirea.

Binele, pozitivul reprezintă divinul în fiinţă şi divinul poate să transforme totul.

Aşadar, ocupaţi-vă doar de bine, aveţi o încredere totală în bine; oriunde îl vedeţi, nu pierdeţi ocazia să-l întăriţi prin gândurile voastre favorabile şi constructive.

Dacă le daţi atenţie, manifestările negative vă vor trage spre viaţa inferioară.

Sarcina din viaţa nouă

Să învăţăm să fim în armonie cu legile divine ale cosmosului, să cunoaştem bine aceste legi şi să le urmăm constant, aceasta este sarcina primordială a celui care se pregăteşte pentru viaţa nouă. Atunci, energiile din lumea superioară şi soarele vor putea să impregneze în mod liber corpul şi el se va simţi energic, sănătos, gata tot timpul de lucru.

Voinţa divină şi vindecarea

Când sunteţi bolnavi, respiraţi şi cântaţi!

Dacă vedeţi pe cineva bolnav, sfătuiţi-l, înainte de orice, să respire profund. Dacă nu ştie cum să respire, trebuie să se culce pe spate şi să zică: „Facă-se voia Domnului!”.

„Facă-se voia Domnului” înseamnă că omul trebuie să gândească, să simtă şi să acţioneze aşa cum Dumnezeu gândeşte, simte şi acţionează.

Sfinţenia

Atâta vreme cât omul stă în lumina divină din el, atâta vreme cât adevărul este călăuza sa, nu poate să piară: dacă moare, va învia; dacă îmbătrâneşte, va întineri.

Aceasta este sfinţenia.

Cultivarea iubirii

Natura vie dăruieşte tuturor fiinţelor posibilitatea de a ieşi din iadul lor, ca să se bucure de viaţa sublimă, de augusta iubire.

O frăţie generală se va naşte în lume. Toţi, bogaţi şi săraci, învăţaţi şi ignoranţi, îşi vor da mâna. Va fi noua cultivare a iubirii, la care toţi sunteţi chemaţi să participaţi.

Binele şi răul

Omul trebuie să încerce să-L vadă pe Dumnezeu şi să-L înţeleagă în manifestările Lui pământeşti.

În lumea noastră, binele înseamnă posibilitatea de a vedea lucrurile şi a le aplica aşa cum le-a creat Dumnezeu. Răul este limitarea posibilităţilor binelui.

Ajutorul venit de sus

Nu este uşor să ne eliberăm de viaţa obişnuită în care suntem cufundaţi şi să ne îndreptăm spre drumul înălţării, drumul trezirii, legătura cu principiile divine. Este o problemă spinoasă. Ca să putem rezista la obstacolele pe care le întâlnim în anturajul nostru şi în noi înşine, este nevoie de o mare credinţă şi trebuie să cerem constant ajutor lui Dumnezeu şi marilor fiinţe evoluate. Fără acest ajutor, nu vom putea să ne eliberăm de influenţa continuă a mediului în care ne aflăm, de materia densă în care trăim, care se manifestă sub forme foarte diferite.

Iubirea divină

Trebuie să înţelegem că viaţa este un dar al iubirii. Iubirea divină însufleţeşte şi guvernează întregul univers şi îi armonizează componentele.

Adevărata muncă

Omul are ochi şi e nemulţumit, are urechi, nas, gură şi iar e nemulţumit; e sănătos şi e totuşi nemulţumit. Aceasta demonstrează că se găseşte încă la un nivel inferior pe scara vieţii.

Omul e un discipol mediocru. I s-a dăruit totul, dar nu ştie să profite, nici să se bucure de bogăţia lui! întreaga natură (minerale, plante, animale) lucrează. Trebuie oare să fie nemulţumit, când toată lumea munceşte pentru el? Primeşte bunurile naturii sub formă de sentimente nobile şi gânduri luminoase şi simte-te astfel plin de forţă.

Nimic pe lume nu este în stare să-l învingă pe cel care se hrăneşte cu lumina gândurilor sale, cu căldura sentimentelor sale. În aceasta constă adevărata muncă, aceea care duce în împărăţia cerurilor.

Lenea

Trebuie să ştim că natura raţională dezaprobă categoric lenea. Ca să-i constrângă pe leneşi să lucreze, le creează o serie de vicisitudini, de încercări.

Natura raţională agreează persoanele sârguincioase, muncitoare; ea cere constanţă. Când dă un lucru de îndeplinit, nu cere să fie terminat grabnic.

Un om poate să lucreze secole la o problemă dată, dar i se cere constanţă şi silinţă. Dacă îşi părăseşte lucrul zicând că problema nu merită atâtea eforturi, natura foloseşte atunci o metodă specială pe care o rezervă leneşilor.

Comunitatea sfinţilor

Lumea divină este o adunare de fiinţe omeneşti cu inimi bune şi rezonabile.

Fizionomia

Tot ce are loc în corpul fizic, astral sau mental lasă urme. Toate sentimentele şi toate gândurile au formele lor care se reflectă pe chip, ale cărui trăsături pot să dobândească expresii diferite.

Dacă gândurile sunt negative, dacă sentimentele îşi pierd căldura plăcută, muşchii feţei şi buza de sus se modifică.

Cel care lucrează conştiincios, prin eforturi spirituale, asupra sa trebuie să amelioreze forma buzelor şi să corecteze toate defectele provenite din greşelile trecute.

Bunătatea

Natura nu-şi dezvăluie secretele decât fiinţelor care sunt bune.

Viaţa nouă şi lumea

Cineva spune: „Voi intra într-o viaţă nouă. În consecinţă, lumea nu mă mai interesează!”. Nu! îi veţi da lumii ce-i datoraţi. Hristos a spus: „Daţi-i Cezarului ce-i al Cezarului şi lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu”. Ceea ce aţi luat din lume, veţi da înapoi, la fel şi lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trebuie să fiţi inteligenţi. Puteţi să respectaţi obiceiurile lumii fără să deveniţi sclavii ei. Puteţi folosi concepţiile filosofice fără să vă lăsaţi dominaţi de ele. Tradiţiile sunt create pentru oameni, nu oamenii pentru ele; ştiinţa este creată pentru om, mi invers.

Influenţa duhurilor nedorite

Pe oameni îi împiedică întâlnirea cu duhurile impure, obscure, de foarte jos. Îndată ce o fiinţă intră în contact cu ele, nu mai gândeşte corect.

Aceste fiinţe situate atât de jos se pot manifesta prin prietenii sau rudele voastre şi astfel să vă influenţeze. Ca să ieşiţi din această situaţie, trebuie să faceţi totul cu iubire dezinteresată. Îndată ce aţi făcut legătura cu această iubire, gândirea redevine corectă.

Soarele

Doar înainte şi în timp ce răsare sunt cu adevărat utile şi benefice forţele soarelui. În cursul zilei, culegem doar fărâmituri.

Cântecul şi dansul

Nu e uşor să începem să cântăm în faţa unui public făcând gesturi. Pentru voi înşivă trebuie să cântaţi şi gesturile trebuie să vă fie inspirate de muzică.

Totul este mişcare în viaţă, care nu se reduce doar la o anumită bună-cuviinţă exterioară. Există un acord interior şi unul exterior, aşa cum există o bunătate, o inteligenţă exterioară şi una interioară.

Virtuţile interioare sunt preferabile celor care se exprimă la suprafaţă.

Pentru ca omul să se poată manifesta întocmai aşa cum este, este necesară o anumită libertate interioară. Cel ce vrea să cânte pentru el însuşi să meargă într-o pădure şi să cânte făcând mişcări plastice. Dar, dacă intraţi într-un mediu oarecare şi începeţi să cântaţi cu gesturi stânjenite, riscaţi să-i faceţi pe ceilalţi să râdă de voi. De ce? Deoarece gesturile voastre sunt lipsite de armonie. Dacă mişcările sunt armonioase şi legate de cântecul pe care îl interpretaţi, nu vor putea să provoace râsul.

Când omul acţionează sub impulsul Duhului Sfânt, totul în el e frumos. Dar, în prezent, nici mişcările, nici cuvintele oamenilor nu sunt corecte, fiindcă n-au ajuns încă să se alăture marii armonii a naturii vii.

În mişcări trebuie să fie o mare diversitate şi plasticitate. Fiecare gest trebuie să fie impregnat de gânduri şi sentimente; astfel de mişcări aduc bună-dispoziţie.

Multe mişcări ale celor din ziua de astăzi sunt subconştiente; nici ei nu cunosc semnificaţia gesturilor lor. Când conştiinţa superioară a omului se va trezi, el îşi va înţelege mişcările şi le va da un sens.

Munca pentru Tot

Ceea ce faceţi voi vor face alţii o mie. Toţi oamenii sunt vase comunicante. Astfel, cei care lucrează asupra lor înşişi ca să evolueze exercită o acţiune invizibilă asupra tuturor celorlalţi.

În consecinţă, omul este răspunzător, aşadar, în faţa omenirii de fiecare acţiune, bună sau rea, pe care o săvârşeşte. Cel mai mic păcat pe care îl comitem poate să aibă consecinţe fără nicio legătură cu micimea greşelii.

Voi sunteţi primul chibrit care, aprinzându-se, dă foc întregii cutii! Deoarece sunteţi legaţi de mii de fiinţe, acestea, stimulate de greşeala voastră, pot să ajungă să comită crime.

Scopul vieţii

Ca să trăiască cu adevărat, omul trebuie să aibă o manifestare a existenţei sale.

Ca să curgă, un fluviu are nevoie şi el de o manifestare, de o direcţie în care să înainteze. Dacă duce lipsă de o direcţie anume, va descrie multe meandre care vor ajunge să devină un cerc şi atunci îşi va rata scopul, deznodământul natural, acela de a se vărsa în mare.

Viaţa

Când este iraţională, viaţa este animalică; când este raţională, este omenească; când e pură, e angelică; când e bună, e divină.

Fiinţele spirituale

Fiinţele din lumea spirituală îşi fac o idee despre om după gândurile, sentimentele şi faptele sale. Aşa cum noi apreciem pomii după fructele lor, şi lumea spirituală ne apreciază după calităţile şi manifestările noastre.

Acele fiinţe superioare se hrănesc cu gândurile şi cu sentimentele noastre, aşa cum ne hrănim noi cu fructele.

Transformarea energiilor

Dacă un lucru v-a nemulţumit, transformaţi-l şi fiţi mulţumiţi.

Amintiţi-vă că Dumnezeu vă vorbeşte întotdeauna, lăuntric sau prin intermediul anturajului.

Omida şi fluturele

Ambianţa şi hrana celui care are o conştiinţă mai amplă, o evoluţie mai înaltă sunt diferite. De exemplu, omida se hrăneşte cu frunze până devine fluture, care se alimentează cu nectarul subtil al florilor. Este aproape o minune care s-a produs şi nici ea nu ştie cum s-a produs: i-au crescut deodată aripi. Omul de astăzi este încă omidă. Fiinţele evoluate şi îngerii sunt fluturi. Ei au alte posibilităţi şi altă hrană.

Frumuseţea

Frumuseţea este un impuls de care se foloseşte natura în scopul de a ajuta omul să iasă din starea sa aspră şi grosolană. Prin metoda frumuseţii, natura vrea să facă omul mai blând, mai tandru, mai nobil.

Rugăciunea

După fiecare rugăciune, reculegeţi-vă un moment, ca să puteţi primi binele dăruit de Dumnezeu.

Când rugăciunea este sinceră, divinul se manifestă întotdeauna prin binefacerile pe care ni le trimite.

Învăţătura lui Hristos

Popoarele care au trăit în ură şi războaie n-au urmat calea lui Hristos. Trebuie să fim categorici în această privinţă şi să nu ne amăgim. Aceste popoare pot să se numească creştine, dar ele au slujit altă divinitate, care le-a învăţat să comită crime, şi asta nu vine de la divinitatea pe care Hristos a numit-o „Tatăl Meu”.

Învăţătura lui Hristos este încă în germene în conştiinţa oamenilor. Încă nu este pusă în practică.

Protecţia providenţială

Există cineva suprem care ne observă şi ne protejează. Asupra voastră a tuturor veghează fiinţele luminoase de sus care vă iubesc. Dar, deseori, rupeţi legăturile cu fiinţele superioare din lumea invizibilă care vă susţin şi astfel cădeţi în ezitare şi pierdeţi firul propriei vieţi.

Smerenia şi mândria

Când omul urcă, adică se găseşte într-o perioadă de evoluţie, este smerit pentru că zăreşte deasupra lui multe înălţimi şi piscuri pe care doreşte să le urce.

Când fiinţa coboară, când se află într-o perioadă de involuţie, e mândră şi orgolioasă, deoarece continuă să trăiască cu amintirea înaltei sale provenienţe.

Sensul vieţii

Pentru cei care o înţeleg ca pe un dar preţios ce trebuie bine utilizat, viaţa capătă în fiecare zi un sens mai vast şi mai profund. Pentru aceştia, viaţa este o şcoală veselă de perfecţionare şi armonie. Dar pentru ceilalţi, care nu i-au înţeles sensul adevărat, ea rămâne plină de contradicţii, de necazuri şi suferinţe.

Vinul şi sucul de struguri

Unii vorbesc împotriva alcoolismului, dar şi ei beau.

Dacă vinul vă este necesar, de ce să nu beţi sucul de struguri nefermentat, ceea ce este preferabil? Fermentat, el conţine otrăvuri dăunătoare organismului. Fermentul cu care se face vinul este format din fiinţe mici, fermenţi, care se înmulţesc şi-şi lasă impurităţile. Ce putem aştepta ca fiind hrănitor, pur şi salutar de la o băutură ce conţine atâtea impurităţi?

Sucul de struguri, vinul dulce nefermentat este de provenienţă pură, nu vinul fermentat, care este un produs fabricat de om.

Drumul spre lumea reală

Din iubirea de bine, care duce la adevăr, omul intră în lumea reală, în care lucrurile sunt stabile, veridice, veşnice. Atâta timp cât nu trăiesc, împreună cu conştiinţa lor, decât în lumea trecătoare, superficială, oamenii rămân în umbra adevărului, nu în lumină.

Aspiraţi, deci, cu entuziasm la conştiinţa realului, a divinului, ca să dobândiţi viaţa adevărată, cunoaşterea adevărată, libertatea adevărată. Întregul cer vă va susţine şi vă va lumina drumul, oricât de greu v-ar părea.

Munca constantă, răbdarea, blândeţea şi smerenia sunt modalităţi puternice de înălţare şi de reînnoiri neîncetate.

Meditaţia şi aura

Meditând, omul lucrează asupra sa şi a aproapelui său. Se înconjoară de o aură care îl protejează de condiţiile şi influenţele rele. Această aură este vizibilă pentru unii şi doar simţită de alţii.

Legea vieţii

O persoană se bucură pentru că a câştigat mulţi bani; alta se plânge că are un salariu de mizerie. De ce această diferenţă între fiinţe? Primei persoane ori i s-a dat mult ca să fie pusă la încercare şi să se vadă cum se va folosi de asta, ori ea este considerată capabilă să profite în mod raţional de bunurile de care dispune.

A doua persoană a primit puţin ca să fie îndemnată să muncească mai mult, să-şi pună la lucru calităţile şi capacităţile şi să obţină astfel o situaţie mai bună.

Bunătatea

Nu abuzaţi de putere când vă este dată. Nu-i doriţi omului o nenorocire mai mare decât cea în care se zbate. De altfel, nu doriţi răul nimănui, căci aţi putea să păţiţi şi voi la fel. Doriţi-i, în schimb, fiecăruia ceea ce aţi vrea pentru voi înşivă.

Procedând astfel, o lume mare vi se va deschide.

Cartea mare a naturii

Deschideţi cartea iubirii şi citiţi ce scrie Dumnezeu. Această carte ascunde în ea ştiinţa lumii întregi. Ea vorbeşte despre plante, animale, pietre, ape etc. Dacă studiaţi plantele, veţi constata ce mari sunt răbdarea şi asiduitatea lor. Studiaţi apele care ţâşnesc, curg şi udă pământul şi plantele, care potolesc setea oamenilor şi a animalelor, şi veţi fi uimiţi să vedeţi cum îşi pierd puritatea fără să protesteze. Studiaţi aerul, lumina,

căldura, pentru ca fiinţele de pe pământ şi din cer să fie mulţumite de voi.

Unirea divină

Cel ce se bizuie pe principiul divin din el este vesel şi bucuros întotdeauna; nu se tulbură niciodată şi îşi păstrează întotdeauna încrederea.

Cunoaşterea adevărată

Cunoaşterea este o hrană bună pentru minte, dar creierul nu trebuie să se aglomereze cu lucruri care n-au nicio legătură cu viaţa.

Cunoaşterea adevărată preţioasă este cea care slujeşte la dezvoltarea şi fortificarea minţii.

Necazurile şi lacrimile

Necazurile şi lacrimile, care reprezintă ploaia în lumea astrală, sunt o binecuvântare pentru oameni.

Fără ploaie, pământul s-ar transforma în deşert; fără lacrimi, genul uman ar deveni uscat, insensibil. Fertilitatea solului depinde de ploaie; dezvoltarea oamenilor este legată de necazurile prin care trec.

Când plângem în momentul potrivit, roadele care rezultă sunt abundente; când aceste lacrimi nu sunt potrivite, sămânţa poate să înflorească, dar va rămâne neproductivă.

Elanul spre divin

Discipolii vieţii noi nu vor trebui să se mai aplece peste trecut, peste erori, peste greşelile comise din neştiinţă. În Scripturi se spune: „Dumnezeu le va şterge lor toate păcatele”. Cum? Prin flacăra divină pe care o va aprinde în ei.

Oul lui Brahma

Într-o legendă hindusă se spune că Brahma, divinitatea supremă din India, a primit în dar un ou în care era ascuns tot cosmosul. Acest dar i-a fost oferit lui Brahma ca să fie pus la încercare şi să se vadă ce va face cu el. Brahma a aşezat oul în condiţii favorabile deschiderii sale şi din el a ieşit lumea actuală. Ne putem întreba: „Dacă Dumnezeu îi face un dar unei fiinţe, ce

va face ea cu el?”. Îl va putea utiliza cu înţelepciune, îl va pune să facă un lucru rezonabil?

Fiecare om trebuie să se întrebe ce poate să facă cu ideile pe care Dumnezeu le-a pus

În mintea lui. Omul ale cărui idei sunt false demonstrează că nu este în stare să realizeze ideile divine ale sufletului său.

Muzica din natură

Dimineaţa devreme, fiinţe avansate, al căror corp nu este asemănător cu al nostru, cântă în natură. Toţi marii muzicieni au perceput muzica lumilor superioare şi s-au inspirat din ea.

Sensul muncii

Când oamenii, în zilele noastre, evocă problema purităţii exterioare şi interioare, par să se aştepte ca Dumnezeu să-i purifice! Nu! Fiecare trebuie să se purifice pe sine. Trebuie să eliminaţi singuri impurităţile pe care vi le-aţi făcut.

Indiferent că sunteţi bogaţi sau săraci, trebuie să munciţi. La nevoie, providenţa vă va pune pe ultimul loc ca să vă înveţe să dobândiţi hotărârea necesară.

Nu vă va pune „bani” în contul vostru de la banca spirituală ca să fiţi asiguraţi. Legile divine nu permit nicio asigurare de acest fel. Numai muncind în mod conştiincios, zi de zi, veţi evolua.

Libertatea

Aţi simţit vreodată ce înseamnă libertatea? închipuiţi-vă că sunteţi întemniţaţi şi puşi în lanţuri şi că un om vine să vă elibereze. Vă scoate lanţurile, dar sunteţi încă închişi. El deschide atunci prima uşă, a doua, încă una şi sunteţi în fine liberi!

Iar acum vă aflaţi în temniţă, dar puteţi să vă scoateţi lanţurile.

Metoda iubirii

Tot ce face omul trebuie să aibă la bază iubirea. Viaţa e plăcută şi exaltantă când îi dăm frâu liber iubirii divine în noi înşine. Dacă nu înţelegem asta, vom trăi cu o insatisfacţie permanentă, adică într-o stare de instabilitate nefastă.

Forţa rugăciunii

Când ne rugăm la Dumnezeu, El trimite întotdeauna pe cineva să ne ajute. Dacă o altă fiinţă este cea care se roagă, se poate să ne trimită pe noi s-o ajutăm.

Mulţumirea

Gândiţi-vă să mulţumiţi întotdeauna şi pentru toate.

Atenţia, sursă a trezirii

Omul trebuie să încerce să fie atent şi să nu considere banale lucrurile vieţii de toate zilele.

Fiecare binefacere primită, fiecare gest prevenitor adresat vouă trebuie să fie considerate de voi o manifestare, o revelaţie a lumii supreme.

Puritatea

Puritatea interioară şi exterioară îi este necesară celui care vrea să-L slujească pe Dumnezeu, binele suprem.

Esenţialul în viaţă

Stai lângă un izvor, dar n-ai pahar. Un om vine cu un pahar de argint, altul, cu un pahar de aur. Regreţi că nu ai un pahar la fel de preţios ca să te bucuri de apa curată şi limpede.

Totuşi, apa este importantă. Bea din ea cu orice fel de pahar şi, dacă n-ai pahar, serveşte-te de căuşul palmelor.

Calităţile animalelor şi nemulţumirea

Sunteţi nemulţumiţi, dar gândiţi-vă la iepure şi ziceţi-vă: „Dacă acest animal este mulţumit de soarta lui, de ce eu n-aş fi?”.

Zăriţi un scarabeu, în forma lui atât de mică şi umilă. Face eforturi să trăiască şi munceşte. Asta nu vă stimulează? El înţelege anumite lucruri mai bine decât voi, care vă descurajaţi şi vă pierdeţi speranţa în ciuda tuturor bogăţiilor pe care le posedaţi.

Râma se târăşte şi nu-şi pierde speranţa. În comparaţie cu ea, voi sunteţi divinităţi.

Cârtiţa, care sapă galerii sub pământ, este mulţumită şi nu-şi pierde moralul.

Voi aveţi la dispoziţie mai mult decât puteţi duce.

Pasărea cântă şi voi sunteţi posaci. Ea este veselă, deşi este de un milion de ori mai văduvită decât omul. Ea merge unde vrea, dar şi voi, este de-ajuns să împliniţi voia Atotputernicului.

Morala, izvor de reuşită

Cei care sunt morali vor progresa, vor prospera, dar cei care urmează o cale imorală va trebui să treacă prin mari suferinţe ca să se corecteze şi să se elibereze.

Unirea cu Dumnezeu

Dacă ai un prieten sincer, Dumnezeu ţi l-a dăruit. Eşti iubit de cineva? Dumnezeu te iubeşte prin el. Tot ce ai primit e de la Dumnezeu. Ai sănătate, cunoştinţe, înţelepciune? Tot El ţi le-a dăruit.

Realul pentru om

Ceea ce e real pentru om este ceea ce gândeşte şi simte fără să vadă şi fără să atingă.

Transpiraţia

Ca să nu cădeţi în stările sumbre, trebuie să vă amelioraţi sistemul respirator şi funcţionarea ficatului. Perfecţionându-vă respiraţia şi înălţându-vă sentimentele, starea sistemului nervos este mult ameliorată.

Putem reuşi aceasta provocând o transpiraţie metodică. Vara, faceţi în aşa fel încât să transpiraţi în fiecare zi pe o perioadă de douăzeci de zile. După fiecare şedinţă, beţi două căni de apă caldă, faceţi un duş cald şi schimbaţi-vă. Transpiraţia va elibera porii pielii şi organismul va începe să respire corect.

Comuniunea divină

A-L vedea pe Dumnezeu înseamnă a-l privi şi admira creaţia din diferitele regnuri (mineral, vegetal, animal), în tot ce e mic şi în tot ce e mare.

A-L înţelege pe Dumnezeu înseamnă a prinde mai ales ritmul vieţii, a-I cunoaşte legile, a-I lăuda opera grandioasă recunoscând că totul vine de la El şi Lui îi aparţine.

A vorbi despre Dumnezeu nu înseamnă a ne adresa unei abstracţii, ci creatorului vieţii conştiente, Tatălui care îşi iubeşte copiii cu o iubire infinită.

A ne gândi la Dumnezeu înseamnă a descoperi în străfundul fiinţei noastre forţa care generează gândurile cele mai nobile, sentimentele cele mai curate, acţiunile ideale şi care radiază iubire atât de intens, încât toate fiinţele cu care intră în contact sunt învăluite de ea.

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a ne asculta vocea sufletului-conştiinţă şi a-i urma indicaţiile ca să ajungem la o transformare totală a „eului”, pentru a deveni mai umili şi tot mai buni; înseamnă să ne devotăm spontan celor amărâţi şi nevoiaşi din această lume.

Legea identificării

Există o lege care spune că, atunci când două persoane se iubesc sau se urăsc, iau una de la cealaltă calităţile şi defectele. Este o lege inevitabilă!

A iubi sau a urî un om înseamnă a începe să semeni cu el.

Vă întrebaţi ce trebuie să faceţi ca să vă eliberaţi de această lege? Nu vă puteţi sustrage ei, dar puteţi să-L iubiţi pe Dumnezeu în fiecare om.

Capacitatea de a crea

Viaţa adevărată îşi găseşte împlinirea în opera creatoare.

Ceea ce Dumnezeu a pus în voi trebuie să se dezvolte.

Abnegaţia

Iubirea înseamnă abnegaţie, sacrificiu de sine. Dacă sacrificiul este conştient, se ajunge la expresia supremă a iubirii.

Legea abnegaţiei constă în a dărui permanent, aşa cum dăruieşte soarele, cum dăruieşte izvorul.

Repausul

Dacă vreţi să vă eliberaţi de unele contradicţii, de unele lupte interioare, întâi trebuie să vă destindeţi şi să vă relaxaţi toţi muşchii, să ajungeţi la o stare de calm ca şi cum, un timp, toate problemele voastre ar fi rezolvate. Puteţi să vă consacraţi atunci unei meditaţii profunde şi doar în această situaţie puteţi cunoaşte adevăratul repaus.

În această stare, nu trebuie să vă preocupaţi de ceea ce s-ar putea spune despre voi.

Izvorul gândirii

Gândirea trebuie să-şi aibă izvorul în iubirea divină, bază şi manifestare a vieţii conştiente.

Prin iubire pot fi depăşite toate obstacolele create de om.

Ierarhia

Ceea ce este inferior trebuie să se încline în faţa a ceea este superior. Evoluţia va prevala întotdeauna asupra involuţiei şi fiinţa evoluată trebuie să fie educatorul persuasiv şi binevoitor al fiinţei neevoluate.

Dificultăţile

Dificultăţile seamănă cu nişte picături de apă. Separat, provoacă doar mici stricăciuni; reunite, formează torente care provoacă dezastre.

Arta cântecului

Dacă cântaţi cu bună-ştiinţă cincisprezece minute pe zi, cu concentrare şi participare a gândirii, a sentimentelor şi a voinţei, veţi obţine într-un an efecte neaşteptate. Situaţia vi se va ameliora substanţial în toate privinţele.

Muzica suprimă contradicţiile personale, familiale şi sociale.

Calităţile tinereţii

Tânăr este cel care îşi păstrează întotdeauna buna-dispoziţie, care are încredere în forţele vieţii şi învaţă să se folosească de ele în mod inteligent.

Tânăr este cel care e gata să sacrifice totul pentru binele lui şi al celor din jur.

Gândirea şi mişcările

Forţele vieţii provin din lumea gândirii, a minţii. Şi gândirea se exprimă printr-un impuls, o tendinţă spre mişcare.

Dacă este dreaptă şi pură, gândirea produce realizări corecte, cu mişcări simple. Dacă însă este alterată, gândirea creează tendinţe şi mişcări complexe, contradictorii.

Învăţătura

Fie ca Dumnezeu să vă călăuzească cu duhul Lui, să vă arate în interiorul vostru ce e bun şi drept înaintea Lui.

Vă transmit o învăţătură a lui Hristos, o învăţătură de viaţă, nu o literă moartă. O învăţătură nu a sectarismului, ci una de înţelepciune şi iubire care poate să reînnoiască viaţa în integralitatea ei.

Curcubeul

Vă voi recomanda acum un exerciţiu: meditaţi asupra curcubeului. Veţi medita asupra curcubeului până când vă veţi face despre el o frumoasă imagine mentală. Acest exerciţiu poate să dureze un an la unii dintre voi, doi sau trei ani la alţii, până ca ei să ajungă să formeze în minte această imagine frumoasă, dar trebuie să facă eforturi pentru asta. Unii pot să reuşească în scurt timp (totul depinde de capacitatea de concentrare a fiecăruia). Trebuie, aşadar, să meditaţi în fiecare zi asupra curcubeului ca să obţineţi în minte o imagine clară şi vie. Trebuie să vi-l imaginaţi aşa cum l-aţi văzut în natură, cu toate culorile. Acest exerciţiu va servi ca stimulent la dezvoltarea imaginaţiei. Imaginaţia este mama ideilor.

Iată imaginile pe care vi le puteţi închipui meditând asupra curcubeului: la vest, soarele; la est, un nor întunecat cu curcubeu, de la nord spre sud, după o burniţă. Sau e senin la est şi curcubeul apare la vest. Pe scurt, indiferent de poziţia curcubeului din imaginaţia voastră, el trebuie să lucească într-o zi în sufletul vostru aşa cum luceşte în natură. Meditând cinci-

zece minute pe zi asupra curcubeului, veţi vedea cum, imperceptibil şi firesc, va apărea imaginea curcubeului în mintea voastră. Când meditaţi, închideţi ochii ca să vedeţi imaginea curcubeului clară şi detaliată. La început vi-l veţi imagina vag, nu va fi clar, dar, mai târziu, se va contura aşa cum e în natură, viu şi real.

E preferabil să pictaţi curcubeul, ca să-l aveţi mereu în faţa voastră. Mai mult, observaţi curcubeul după fiecare ploaie, ca să reţineţi mediul şi condiţiile în care a apărut. El va introduce în mintea voastră un element nou.

CITATE REVELATOARE

Puternic este cel ce are iubire.

Binele este baza vieţii.

Nimeni nu poate să intervină în fericirea celuilalt.

Sensul vieţii constă în cucerirea permanentă a iubirii.

În afară de iubire, nu există nicio forţă care să ne poată conduce la bine.

Nicio religie nu vă va putea salva dacă nu aveţi în voi iubirea.

Sentimentul iertării denotă iubire. Numai iubirea iartă.

Dacă din sufletul vostru lipseşte iubirea, tot ce veţi face în exterior nu va avea nicio valoare.

Lăsaţi libere toate fiinţele vii, pentru ca fiecare să-şi poată urma propria cale.

Cât timp iubirea nu va intra în lume, nicio transformare nu va fi posibilă.

Iubirea universală creează acele condiţii favorabile care înlătură toate otrăvurile din societate.

Fiecare om să înveţe, înainte de orice, să folosească cu iubire şi înţelepciune ceea ce este real în viaţă.

Pentru fiecare gând sau sentiment negativ al vostru, creaţi un gând sau un sentiment pozitiv care îl va neutraliza pe primul.

Nu veţi putea să fiţi fericiţi cât timp nu veţi iubi fără vreun interes cel puţin o persoană sau o fiinţă oarecare.

Orice teorie trebuie încercată, pusă în practică, pentru a cunoaşte rezultatele pe care le poate da în viaţa reală.

Iubirea este elementul fundamental al vieţii. Lumina, cunoaşterea, libertatea sunt condiţiile necesare manifestării sale.

Numai cu iubirea dezinteresată şi impersonală putem avea, în orice condiţii, o activitate profitabilă.

Numai aplicând iubirea putem să ne eliberăm sufletul de piedici şi suferinţe, să devenim liberi, să dobândim pacea şi bucuria.

Fiecare talent este un capital ce trebuie pus în circulaţie. Oamenii suferă pentru că n-au cultivat capitalul care le-a fost încredinţat.

Aşezaţi bunătatea ca bază a fiinţei voastre, dreptatea ca măsură, iubirea ca delectare, înţelepciunea ca limită şi adevărul ca lumină.

Fiţi curajoşi şi hotărâţi în viaţă şi în luptele care se ivesc. Nu consideraţi lupta o nenorocire, ci un proces de muncă.

Dacă ne vom privi aproapele cu ochii iubirii, vom descoperi frumuseţea în care trăieşte sufletul omenesc, ceea ce nu toţi pot să vadă încă.

Dacă iubiţi o persoană, îi veţi reţine cuvintele; dacă n-o iubiţi, nu vă veţi aminti de ele. Memoria e pe măsura iubirii voastre.

Iubirea este o forţă puternică. Bine înţeleasă şi corect aplicată, ea aduce cele mai mari binecuvântări; permite atingerea înţelepciunii şi cunoaşterea Adevărului.

Când îşi înfige rădăcinile în pământ, planta nu ia de acolo decât hrana de care are nevoie. Binele pe care îl faceţi este cel care rămâne şi pe el vă veţi construi viitorul.

Antrenaţi-vă să nutriţi gânduri pozitive în orice împrejurare. Îndoiala, descurajarea nu vor mai găsi atunci loc în inima voastră, iar fericirea vă va încununa viaţa.

Cele mai bune idei ne vin când suferim. Se poate spune că suferinţele au generat cele mai bune idei, impulsurile cele mai generoase, aspiraţiile cele mai plăcute.

Omul trebuie să fie bun, pentru că binele este baza vieţii. Fără bine, viaţa omului nu se sprijină pe nicio bază. Dacă omul nu face bine, răul se naşte în mod inevitabil.

Gândurile, sentimentele şi dorinţele fac parte din suflet şi acţionează asupra corpului.

Nu putem să gândim corect, eficient, cât timp n-am dobândit controlul de sine.

Cauza tuturor bolilor îşi are sediul în gândire. Gândurile sunt de două feluri: constructive şi distructive. Unele dilată vasele capilare, celelalte le contractă. Există gânduri care răcesc şi altele care ridică temperatura. Gândurile au efect asupra funcţionării sistemului imunitar.

Din fiecare gând anormal decurge o dorinţă anormală, după care îi urmează o acţiune anormală.

Gândirea, inima şi voinţa pot să vindece toate bolile.

Oamenii pot să se îmbolnăvească sau să se vindece în urma unei conversaţii.

Fiecare gând sau sentiment negativ provoacă cutremure, explozii de un gen special în celule, iar acestea se repercutează în mod dureros în organism. Un astfel de gând negativ introdus în intelect va exploda mai devreme sau mai târziu şi ne vom întreba atunci care este cauza acelei explozii. Acel gând a lucrat îndelung în om până a găsit o ieşire, dar, ieşind, a provocat ruptura vreunui nerv sau vreunui vas sangvin. Ignorând forţa gândurilor negative, omul nu-şi pune întrebarea ce anume provoacă bolile. Totuşi, fiecare gând negativ este o otravă, o bombă pentru organism, pe când gândul limpede, pozitiv este binefăcător şi creator. Ştiind aceasta, trebuie să ne ferim de tot ce este deprimant şi negativ.

Bunătatea este baza vieţii şi binele este manifestarea sa. Omul trebuie să cultive binele în el şi în jurul lui. Dacă neglijează s-o facă, va apărea răul, cu contradicţiile şi suferinţele sale.

Puteţi să câştigaţi cele mai mari bătălii, puteţi să ridicaţi o întreagă naţiune, dar dacă, într-o zi, inima vă spune să legaţi şireturile încălţărilor unui bătrân şi n-o faceţi, tot ce aţi realizat înainte va fi inutil.

Drumul spre atingerea fericirii înseamnă echilibru în plan fizic, echilibru în sentimentele voastre, ca să nu urmeze o cădere după fiecare emoţie, dar şi echilibrul gândurilor, ca să puneţi toate la locul lor fără să limitaţi pe nimeni.

Dar de ce să vreţi să mobilizaţi toate puterile cereşti pentru un lucru neînsemnat pe care aţi putea să-l rezolvaţi singuri? O privire, câteva cuvinte, un gest dezinteresat ar fi de ajuns pentru ca acea persoană să înţeleagă că îi sunteţi în continuare prieteni.

Exersaţi arta de a iubi imparţial, fără să vă întrebaţi dacă fiinţa respectivă merită sau nu. Veţi simţi astfel legea forţei adevăratei Iubiri. Atâta timp cât veţi iubi cu măsură, veţi avea întotdeauna o idee îngustă şi limitată despre lucruri.

O minte cu gânduri luminoase, o inimă plină de sentimente curate şi o voinţă ce se exprimă prin acţiuni nobile sunt veşnicele impulsuri ale duhului binelui. Să urmaţi constant această cale.

Când un om este descurajat, deznădăjduit, un înger se apropie de el şi murmură: „Nu-ţi pierde curajul, lucrează cu credinţă, căci Dumnezeu a pus în tine destule calităţi ca să poţi reuşi!”.

Poate sunteţi un boboc închis care mâine va înflori!

Cu cât sunt mai ample şi mai aprofundate cunoştinţele unei persoane, cu atât mai mare este nevoia ei interioară de a învăţa, căci dobândirea de noi cunoştinţe este nelimitată. Cunoaşterea înseamnă bucurie în existenţa omului, în timp ce viaţa trăită în iubire este sensul acestei existenţe.

Învăţaţi să iubiţi şi să gândiţi corect. Nu în mod dogmatic, ci într-un spirit larg, luminos, frăţesc.

Orice bărbat şi orice femeie care vrea să aibă gânduri luminoase şi vesele trebuie să întreţină în inimă un elan de iubire pentru toate fiinţele.

Iubirea adevărată exclude îndoiala, bănuiala, gelozia, brutalitatea, violenţa. Când devine conştient că iubirea este indivizibilă, omul nu poate fi gelos.

Dacă vreţi să vă eliberaţi de chinurile iubirii omeneşti (gelozie, bănuială, invidie), alăturaţi-vă izvorului divin. Părţile negative ale iubirii sunt cauzate de lipsa de înţelegere. Nu suportaţi să fie iubit cel pe care îl iubiţi? Aceasta este o înţelegere limitată, omenească.

Să avem inima curată asemenea cristalului, mintea luminoasă ca soarele, sufletul vast ca universul, spiritul puternic ca Dumnezeu şi unit cu Dumnezeu.

Dacă lucraţi doar pentru bani sau pentru voi înşivă, sunteţi sclavi. Dacă acţionaţi, însă, din iubirea de muncă, pentru a construi şi a dărui, atunci sunteţi fiii lui Dumnezeu, şi lor le aparţine totul!

Trebuie să priviţi viitorul cu încredere. Indiferent de dificultăţi şi decepţii, nu vă pierdeţi niciodată speranţa! Credinţa trebuie să vă fie profundă în orice împrejurare.

Singurul lucru care trebuie făcut în prezent este să vedem cum să ne armonizăm cu unda de viaţă nouă care coboară pe pământ. Orice individ conştient şi raţional trebuie să-şi ridice vibraţiile gândirii, să-şi înnobileze sentimentele printr-o unire constantă cu Dumnezeu.

Când spuneţi că nimic nu e posibil, vă bazaţi doar pe voi. Când spuneţi că totul e posibil, vă bazaţi pe divinul din voi, în mâinile căruia se află toate posibilităţile.

Ceea ce propovăduiesc prin învăţătura mea nu este deloc o lecţie de morală obişnuită, ci Iubirea Sublimă. Această iubire vă

poate ameliora sănătatea, vă poate lumina inteligenţa, vă poate lărgi inima şi vă poate da impulsuri divine.

Să avansăm înseamnă să ne identificăm sentimentele negative, să înţelegem că se află în noi, şi nu în afara noastră. Trebuie să ne reevaluăm, schimbându-ne felul de a vedea fiinţele şi lucrurile din jur.

Dacă sunteţi descurajaţi, dacă vă îndoiţi de posibilităţile voastre, gândiţi-vă la Dumnezeu, care vă iubeşte şi vă susţine. Gândiţi-vă la El având în inimă puritatea unui copil. Atunci vă veţi simţi imediat încurajaţi şi revigoraţi.

Nu-L căutaţi pe Dumnezeu în afara voastră, căci un dumnezeu ca acela pe care îl căutaţi nu există. Dumnezeu se manifestă ca lumină în mintea noastră, căldură plăcută în inima noastră şi forţă în voinţa noastră. Căutaţi-L pe Dumnezeu în voi şi mulţumiţi-I.

Fiecare sentiment sau fiecare gând pe care îl emite omul se întoarce la el. Suferinţa sau bucuria pe care am pricinuit-o ni se întoarce inevitabil.

Fiecare suflet care caută adevărul îmi va vedea chipul. Sunt o uşă deschisă spre necunoscut.

Iubirea generează binele. Binele aduce viaţă şi lumină sufletelor noastre.

Duhul Divin îndeamnă la compasiune, nu la sacrificiu.

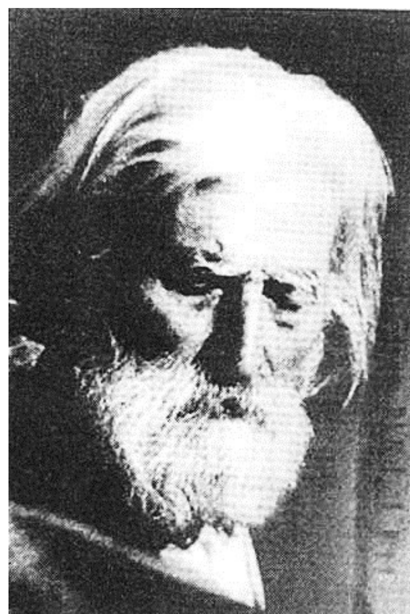
Copii, ocrotiţi-vă libertatea sufletului.

Copii, protejaţi-vă puterea minţii.

Copii, cultivaţi Lumina în gândurile voastre.

Copii, păstraţi bunătatea în inima voastră.

După ce veţi traversa o sută de sisteme solare, veţi veni lângă mine şi, împreună, vom pătrunde în adâncurile Misterului Vieţii.

MESAJELE MAESTRULUI PETER DEUNOV

I

Văd lângă mine o fiinţă la care ţin foarte mult. Este Peter Deunov. Şi el îmi spune:

Sunt deseori prezent ca să vă ajut, pentru că munca pe care o faceţi are o mare importanţă. Nu vă daţi seama fiindcă nu aveţi vederea globală a muncii pe care o realizaţi, personală sau colectivă.

Mi-ar fi plăcut să trăiesc în epoca voastră, dar am făcut ce trebuia să fac în epoca mea. Acum, din planul în care mă găsesc vin să vă ajut în alt fel.

Sunt lângă fiecare dintre voi când este necesar. Vă ajut pe fiecare în mod diferit, dar nu sunt singurul. Perioada pe care o trăiţi este una extraordinară. Voi vedeţi doar partea inferioară a vieţii voastre, neavând încă acea conştiinţă necesară ca să vedeţi frumuseţea a ceea ce este pe cale să se trezească în voi, şi nu sunteţi încă întru totul în stare să percepeţi Energia Iubirii care emană din inima voastră. Este foarte importantă şi încă nu ştiţi cum s-o oferiţi!

Este totuşi foarte uşor! Trebuie deja să învăţaţi să v-o oferiţi vouă înşivă, să fiţi fericiţi în voi înşivă şi pur şi simplu să vă iubiţi. Veţi înţelege treptat procesul, deoarece îl veţi aplica asupra voastră şi veţi fi capabili să iubiţi şi să oferiţi mult mai multă Iubire către tot ce vă înconjoară.

Fac parte acum dintre marii învăţători. Din planul în care mă aflu, fac o muncă din ce în ce mai importantă pentru oameni. Totul se va accelera în voi şi în jurul vostru, şi de aceea eu şi fraţii mei vom încerca să vă ajutăm să avansaţi mai mult, să vă facem să deveniţi conştienţi de potenţialităţile voastre şi mai cu seamă să vă facem să conştientizaţi că trebuie să renunţaţi complet la tot ce nu este Lumină, la micile probleme, micile dualităţi, micile „aprecieri” inutile (nu mă refer la judecăţi). Trebuie să încetaţi toate astea!

Ca să reuşiţi mai uşor, încercaţi să vă ascultaţi vorbind. E o muncă foarte dificilă, căci cuvântul e spontan şi deseori nechibzuit. Încercaţi deseori să faceţi efortul de a vă asculta când gândiţi sau vorbiţi. A vă asculta vorbind este, poate, puţin mai uşor decât a vă asculta gândind, tocmai din cauza spontaneităţii cuvintelor.

Veţi vedea că, dacă veţi face acest exerciţiu, veţi dori din ce în ce mai puţin să rostiţi cuvinte inutile, cuvinte cu vibraţii joase, veţi dori din ce în ce mai puţin să faceţi aprecieri despre persoane sau evenimente. Veţi trăi ca şi cum tot ce nu este Lumină nu v-ar atinge în niciun fel şi vă veţi simţi evoluând din ce în ce mai mult. Veţi simţi o mare bucurie, căci veţi simţi Vibraţia Iubire pe care începeţi s-o descoperiţi cât de cât, dar care nu s-a dezvăluit complet în voi.

Este important să învăţaţi să vă cunoaşteţi mai bine la nivel uman. Este un efort important de evoluţie a capacităţilor şi posibilităţilor voastre de a oferi, a da şi a sluji.

Fraţi şi surori din acest secol, nu uitaţi importanţa misiunii voastre! Faceţi deseori lucrurile din obişnuinţă, chiar la nivel spiritual. Meditaţi pentru că trebuie să meditaţi, vă rugaţi pentru că trebuie să vă rugaţi, iubiţi pentru că trebuie să iubiţi! Faceţi-o mai mult în mod conştient, gândindu-vă la ceea ce spuneţi, simţiţi ceea ce faceţi, şi veţi vedea că totul va fi diferit.

Ştiu că fiecare dintre voi poate să meargă încă foarte departe în privinţa conştiinţei spirituale şi a capacităţii de a oferi Iubire. Ştiu că fiecare dintre voi are încă multe faţete ale lui însuşi de descoperit, de scos la lumina zilei pentru marele lui bine, dar şi pentru mai binele celor din jurul lui.

Îl pot ajuta pe fiecare dintre voi! Dacă nu ne cereţi ajutorul, nu vi-l putem da! Dacă-l cereţi, vă va fi acordat.

Uneori, cereţi ajutor şi aveţi impresia că nu-l obţineţi, pentru că nimic nu se schimbă în voi instantaneu, dar acest ajutor vă este dat pentru momentele viitoare. Ajutorul este rareori instantaneu, căci vă este acordat esenţialmente la nivel vibrator, la nivelul conştiinţei şi la nivelul trezirii, ca să puteţi găsi voi înşivă soluţia pe care o cereţi. Toate soluţiile se află în voi! Ca să vă dăm acest ajutor, nu facem decât să stimulăm şi să trezim anumite părţi din voi înşivă, pentru ca răspunsurile la întrebările voastre să ajungă la voi cât mai repede.

Nu uitaţi că aveţi un suflet şi că este absolut minunat! El este o altă parte din voi înşivă, care se va activa din ce în ce mai mult! Va veni un moment în care nu se va mai exprima numai omenescul, ci o vor face cele mai frumoase părţi din voi înşivă, sufletul, partea voastră divină şi Fiinţa de Lumină care sunteţi. Va fi ca şi cum aţi fuziona din ce în ce mai mult cu totalitatea voastră.

Această fuziune se va face pe măsura elevaţiei voastre vibratoare, când veţi fi conştienţi de inima de Lumină în care vă aflaţi şi veţi acţiona împreună cu ea în Iubire! Ea vă va permite să creşteţi în această Iubire pe care o căutaţi cu toţii.

A căuta Iubirea înseamnă a o descoperi şi a o manifesta! Uneori, n-o căutaţi acolo unde ar trebui, dar fiţi siguri că vi se va manifesta vouă. Va fi fuziunea totalităţii voastre şi, după ce veţi fuziona cu cele trei părţi ale voastre, veţi ajunge treptat să fiţi fuzionali

cu tot ce vă înconjoară.

Nu uitaţi să-mi cereţi ajutorul! Vă chemaţi călăuzele, dar să ştiţi că primiţi ajutor şi de la alte fiinţe.

Fac parte dintre cei care ajută această omenire nouă să evolueze, să înţeleagă, să se trezească, să radieze din ce în ce mai mult Iubirea soarelui interior care se află în voi.

În ciuda a tot ce se petrece în jurul vostru, să ştiţi că trăiţi cu adevărat o perioadă extraordinară, aceea a înfloririi fiinţei voastre. Fluturele îşi va lua zborul şi voi sunteţi acest fluture! Deocamdată, aripile lui sunt puţin strânse, încă nu şi-a găsit mobilitatea şi agilitatea şi încă nu ştie cu adevărat să zboare. Curând veţi fi cu toţii fluturi şi vă veţi lua zborul!

Acum mă retrag. Vă iubesc! Nu uitaţi că pot să vă ajut!

II

Văd lângă mine un om de o mare bunătate, cu părul alb, barba albă şi ochii mari şi albaştri. El îmi spune:

Eu sunt cel al cărui nume pământesc a fost Peter Deunov. Am trăit în această lume un anumit număr de ani; am dăruit tot ce puteam dărui. Am lucrat, am încercat să ajut, acum însă ştafeta a fost preluată de mai multe fiinţe din lume. Trezirea conştiinţelor nu mai este lucrarea unei singure persoane, ci a mai multora care au fost, într-un anumit fel, alese şi chemate pentru această misiune.

Şi eu m-am străduit să răspândesc pe pământ învăţătura, doar că acum cei care o ascultă sunt mult mai mulţi decât în timpul vieţii mele. Am pus bazele şi alţii vor continua în urma mea.

Cei care fac parte astăzi din Marea Frăţie Albă trebuie să ştie că nu este a celui care s-a numit Mikhaël Aïvanhov şi care a fost foarte aproape de mine. Concepeţi Marea Frăţie Albă

Universală ca pe o frăţie de Lucrători ai Luminii, care lucrează pentru Lumină, pentru transformarea lumii şi transformarea a ceea ce ei sunt.

Acum este timpul să fie trezit copilul care doarme, cel puţin o parte din ceea ce sunteţi şi care este încă adormită. Bineînţeles, în comparaţie cu mulţi dintre fraţii voştri, v-aţi trezit, dar nu aveţi acces total la partea extrem de luminoasă a fiinţei voastre.

Ca să aveţi acces la acea parte din voi înşivă, există un pasaj îngust ce trebuie trecut, pasajul suferinţei sufletului. Suferinţa sufletului nu este cea pe care o concepeţi voi. Sufletul este foarte legat de ceea ce sunteţi ca personalitate omenească şi corp fizic, deci suferă. El nu suferă pentru că vă înălţaţi, ci pentru că vă este greu să vă înălţaţi, pentru că vă este greu să părăsiţi veşmântul cel vechi ca să îmbrăcaţi definitiv veşmântul de Lumină.

Fiecare dintre voi va fi ajutat, dar, ca să puteţi profita pe deplin de acest ajutor, trebuie să fiţi foarte vigilenţi în raport cu gândurile, cuvintele, sentimentele, acţiunile şi faptele voastre. Evitaţi să vă întoarceţi spre trecut, evitaţi să judecaţi pe cineva.

Cu cât veţi înainta mai mult pe acest drum, cu atât mai insuportabile vor deveni gândurile inferioare, cu atât mai insuportabile vor deveni judecăţile sau aprecierile pe care le veţi face despre vreo persoană sau despre voi înşivă. Veţi avea o mare nevoie de energie a Vibraţiei Iubire! Aceasta este cheia care deschide toate porţile, care luminează întunericul conştiinţei voastre.

Când mă refer la întunericul conştiinţei, vreau să spun că, deşi începeţi să vă treziţi, o parte din voi înşivă este adormită, căci sunteţi încă prea mult cufundaţi în conştiinţa omenească şi nu îndeajuns, încă, în conştiinţa spirituală şi divină. Ezitaţi între viaţa spirituală şi cea materială. Viaţa voastră materială este administrată de eul vostru, viaţa spirituală este administrată de suflet, prin Energia Iubire, Vibraţia Iubire şi Fiinţa de Lumină care sunteţi.

Fiecare dintre voi va renaşte. Imaginaţi-vă ce poate să reprezinte o naştere: bebeluşul care vine pe lume părăseşte planul de Lumină ca să vină pe un plan de întunecime. La început, suferă enorm, căci nu cunoaşte planul de întunecime în care a fost proiectat.

Ce se întâmplă cu voi? Efecte diferite, dar în definitiv rezultatul este acelaşi. Sunteţi proiectaţi treptat din nou în spaţiul de Lumină, pe un plan de Lumină, într-o vibraţie foarte diferită şi vă agăţaţi cu disperare de ceea ce cunoaşteţi, adică de vechile voastre scheme, înainte de a vă putea elibera total ca să mergeţi spre adevărata voastră realitate. Aceasta creează o suferinţă în voi, pentru că la nivelul vibrator există într-adevăr o diferenţă enormă între ce eraţi şi ce deveniţi, aceeaşi diferenţă care există între obscuritatea conştiinţei şi Lumina care se revarsă peste această nouă conştiinţă.

Încercaţi să slăbiţi ataşamentul, fie afectiv, fie material. Nu spun să nu iubiţi, ci să iubiţi diferit, total necondiţionat şi mai ales tară să judecaţi, să iubiţi cu înţelepciune şi respect.

În cazul ataşamentului, nu există acest fel de iubire; ataşamentul este întru totul de a treia dimensiune. Fără ataşament, iubirea devine adevărata Iubire, Iubirea necondiţionată, Iubirea care înalţă nu numai fiinţa care o trăieşte, ci înalţă şi toate fiinţele, fiindcă în acel moment există o stimulare vibratoare pe care o simt cei din jur.

Totul se accelerează acum în voi şi în jurul vostru. Nu vă faceţi griji. Dacă aplicaţi cât de cât

Învăţătura pe care v-o transmit, totul va fi mult mai bine şi va fi mai uşor.

Îmi pot da seama cât este de greu pentru un copil al Pământului, închis în vehiculul său de manifestare - care, de fapt, este templul sfânt al divinităţii sale, sufletul său -, câtă suferinţă poate să-i provoace o creştere vibratoare prea mare şi prea rapidă.

Am trăit diferit, am trăit în singurătate, dar o singurătate care m-a îmbogăţit sufleteşte; am avut acces foarte repede la ceea ce sunt. Bineînţeles, prevăzusem, cu mult timp înainte în ani pământeşti, tot ce se întâmplă în prezent. Prevăzusem marile tulburări pământeşti, prevăzusem toate dificultăţile şi prevăzusem şi toată minunăţia care va avea loc după ce omenirea va trece de pasajul foarte îngust.

Desigur, nu va putea să treacă prin acel pasaj atât de îngust întreaga omenire, fiindcă totul va fi o problemă de vibraţie. Lumea nouă le va aparţine doar celor care îşi vor putea ridica frecvenţa vibratoare în Iubire! Nu există altă cheie, nu există altceva de făcut decât a iubi şi a vă iubi pe voi înşivă.

Fraţii Luminii v-au vorbit mult despre Iubire, v-au cerut mult să vă iubiţi, să iubiţi viaţa, să-i iubiţi pe cei din jur. Voi ce-aţi făcut? Aţi pus în aplicare această cerinţă? Aş îndrăzni să spun că în mică măsură! De ce aşa? Deoarece sunteţi în permanenţă în iureşul vieţii voastre, în permanenţă trebuie să faceţi faţă propriilor experienţe, experimentărilor voastre.

În această privinţă, aş vrea să vă spun un lucru. Fraţii Luminii v-au învăţat că, atunci când veniţi pe pământ, aveţi un program de viaţă. Acest program de viaţă are utilitate doar atâta timp cât n-aţi înţeles experienţele pe care le trăiţi şi spre ce trebuie să vă ducă ele. Dacă aţi înţeles înainte să le trăiţi, dacă aţi înţeles ce este Iubirea, multe experienţe nu-şi mai au raţiunea de a fi, deci programul cade de la sine.

În prezent, puteţi să depăşiţi orice program, puteţi să depăşiţi tot ce aţi programat ca să evoluaţi, care mâine va fi ceva caduc, deoarece veţi integra vibraţia celei de-a patra sau celei de-a cincea dimensiuni. Experienţele celei de-a treia dimensiuni nu vor mai fi utile pentru evoluţia, pentru înţelegerea voastră. Totuşi, va trebui să treceţi pe muchie de cuţit, trebuie să treceţi prin pasajul îngust sau prin urechea acului (nu contează numele pe care îl daţi acestui pasaj).

Nimeni nu accede la Lumină, la Cunoaştere şi la Vibraţia Iubire fără eforturi, fără înţelegere. Cât timp veţi fi prea cufundaţi în eul vostru, nu veţi accede.

Fiecare dintre voi se va elibera treptat de o parte a eului, de partea care corespunde celei de-a treia dimensiuni, lucru necesar pentru evoluţia fiinţelor în această dimensiune.

Eul va fi mai cuminte, se va pune în slujba voastră, în slujba sufletului vostru, în slujba a ceea ce deveniţi. Atâta timp cât sunteţi în materie, aveţi nevoie de acest eu, care e motorul vostru, dar, în loc să fie un motor zănatic care să vă ducă pe cărări pe care nu le doriţi, va deveni un motor cuminte, care vă va duce încetişor spre adevărata voastră realitate. Ceea ce vă este făgăduit este, fiţi siguri, cu adevărat splendid!

Când aveţi dificultăţi mari, fie dureri fizice, fie suferinţe sufleteşti, totul vă ajută întotdeauna să avansaţi.

Durerile fizice au şi o legătură cu gândurile, încercaţi să gândiţi cât mai bine cu putinţă, şi nu veţi genera energii inferioare care să se manifeste în corpul vostru. Încercaţi să trimiteţi Iubire corpului vostru. Totuşi, dacă trimiteţi Iubire

corpului vostru şi, în clipa următoare, vă dispreţuiţi, vă criticaţi, îi criticaţi sau îi judecaţi pe ceilalţi, Iubirea care vă va fi trimisă nu va avea niciun impact, nicio utilitate. Fiţi, deci, vigilenţi. Este un mic efort, desigur, dar acest efort merită făcut şi veţi vedea că, începând din momentul în care veţi începe cu adevărat să vă înălţaţi din punct de vedere vibrator, nu veţi mai dori deloc să faceţi aprecieri inferioare privitor la voi sau la alţii.

Şi mai vreau să vă spun un lucru important. Tot ce este trăit este terminat, rupeţi definitiv cu toate emoţiile trecutului, cu toate suferinţele, eliberaţi-vă de toate acestea, ca să fiţi cât mai conştienţi în prezent, ca să aveţi cât mai multă forţă şi energie pentru a urca toate acele trepte pe care le mai aveţi de suit.

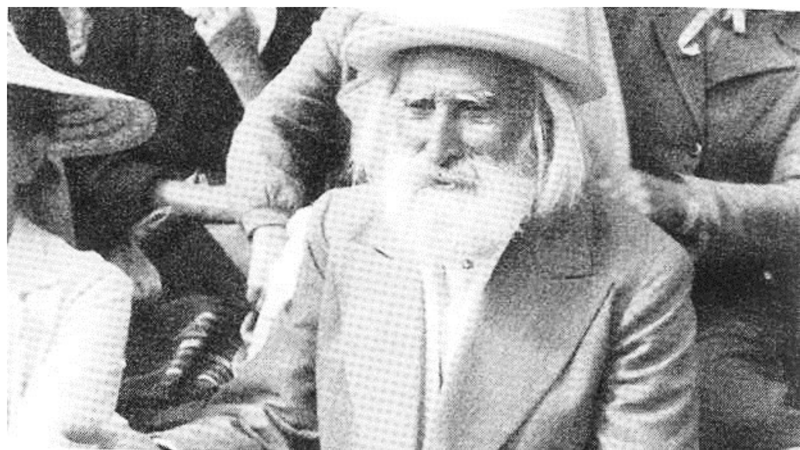
Pe drumul Luminii există un singur Izvor, de la care se adapă toţi oamenii, toţi Muncitorii Luminii, toţi Căutătorii Luminii. Iau din acest Izvor tot ce trebuie pentru parcursul lor, ca să ajungă la Cunoaşterea din lăuntrul lor.

Am trăit o perioadă cam dificilă, dar perioada pe care o veţi cunoaşte peste puţin timp va fi şi mai grea. Să ştiţi că sunt ultimele momente, ultimii metri şi că, după ce-i veţi face, totul va fi minunat în voi şi în jurul vostru. Vă spun cu certitudine!

Mergeţi mai departe cu mult curaj pe drumul vostru de Lumină, fiţi uniţi, iubiţi-vă! Nu uitaţi că Iubirea este cheia care deschide toate porţile! Nu există alta!

Dacă nu e iubire, ştiinţa merge spre eşec! Dacă nu e iubire, întreaga voastră civilizaţie se îndreaptă spre eşec! Dacă într-un parcurs evolutiv nu există iubire, experimentările vor fi dificile şi va avea loc întoarcerea în cea de-a treia dimensiune!

Fie ca Iubirea şi Pacea Universală să fie cu voi! Voi şi noi, cei din planul de Lumină, să fim uniţi în acest efort care vi se cere, care ni se cere!

IGIENA SUFLETULUI OMENESC

Aţi ascultat mulţi predicatori. Iacov a zis: „Cel ce nu face niciodată greşeli în cuvintele sale este un om ajuns în starea de adult, capabil să-şi controleze şi întregul corp”. Corpul este capitalul vostru, principalul capital. Din acest motiv, voi începe cu ceea ce vedeţi. Sunteţi foarte puţin atenţi la sufletul vostru, dar corpul este o grădină imensă unde lucrează Duhul Sfânt. Mişcarea asigură sângele care să ude grădina divină. Stăpâna casei este cunoscută pentru întreţinerea căminului. N-aţi venit ca să construiţi case, ci ca să le aranjaţi.

Această doctrină o veţi aplica asupra voastră înşivă. Căutaţi fericirea şi n-o puteţi găsi, dar, dacă vă lipsesc de mâncare, de apă şi de aer, atunci veţi înţelege. Fericirea voastră se construieşte pe mâncare, apă şi aer. Mâncarea se află în legătură cu modul de a mânca şi cu corpul, apa este în legătură cu modul de a bea şi cu inima, aerul este în legătură cu respiraţia şi cu raţiunea.

Aveţi nevoie de suferinţă ca să puteţi lucra. Celui care refuză să lucreze, Dumnezeu îi dă truda; dacă refuză truda, urmează atunci suferinţa; dacă refuză suferinţa, vine tortura. Ca să poată lucra, omul trebuie să aibă artă, talent, numai marii pictori pot să lucreze. Lucrul e pentru oamenii învăţaţi. A spăla rufele şi a bârfi nu înseamnă muncă. Aţi părăsit lucrul dat de Dumnezeu şi acum trudiţi. În cazul trudei, al suferinţei şi al torturii nu există fericire. Suferinţa este o nucă greu de spart; arta înseamnă să înveţi s-o spargi şi s-o foloseşti.

În primul rând, trebuie să aveţi credinţă. Fiecare lucru care vi se dăruieşte trebuie să fie verificat de voi, ca să-l puteţi utiliza. De ce vă rugaţi, de ce mâncaţi, de ce beţi? Rugăciunea este un proces de respiraţie. Dacă vă întrebaţi dacă Dumnezeu vă va auzi rugăciunea, arunci vă îndoiţi de rugăciunea voastră adresată lui Dumnezeu. Chiar dacă nu vedeţi unde e îndoiala, o puteţi simţi.

În fiecare dorinţă şi în fiecare gând există trei lucruri: lăţimea, profunzimea şi înălţimea. Cel care are profunzime nu face zgomot. Nu trebuie să mai daţi ordine aproapelui şi să începeţi să vă daţi ordine vouă înşivă. Gândurile care vă stânjenesc trebuie puse deoparte împreună cu credinţa.

Credinţa este un principiu. Credinţa trebuie să fie pozitivă, un loc unde poate să intre viaţa divină. Trebuie să începeţi să lucraţi din nou, cu un plan pentru voi, aşa cum lucrează grădinarul în grădină. Când terminaţi sarcina în casă, veţi începe cu voi înşivă. Primul lucru este să fiţi sănătoşi fizic şi psihic. Un om care şi-a pierdut credinţa e bolnav. Asemenea copiilor care taie cu foarfecă şi strică lucrurile sunt câţiva scriitori şi predicatori care distrug cu foarfecă lor. Sunt distrugători celebri, de aceea să-i părăsiţi pe aceşti maeştri care distrug. Dacă vă vine în minte un gând rău, care vrea să taie cu cuţitul lui şi vrea să distrugă, aruncaţi-l afară. Sau, dacă vreunul vrea să bată toba, spuneţi-i că nu poate. Gândurile voastre sunt vii, se joacă în voi şi în jurul vostru ca nişte copii. În cap vă intră o idee şi vă deranjează, de exemplu, cineva a zis ceva despre îndemânarea voastră. Gândurile pot să vă neliniştească şi să vă domine. Nu, trebuie să le instruiţi. Maestrul fals este diavolul, el vă conduce şi vă instruieşte până când rămâneţi cu veşmintele rupte. Şi atunci pleacă şi voi vă duceţi după Dumnezeu cu veşmintele rupte, dar nu vă va accepta, vă va izgoni. Totuşi, dacă a mai rămas în voi un bob de grâu, există o speranţă să vă reabilitaţi în doisprezece ani. O idee generoasă, dacă ştiţi s-o cultivaţi, poate să vă transforme în doisprezece ani.

Dacă vă demagnetizaţi permanent, vă înfuriaţi, vă îngrijoraţi. În acest fel, în sistemul nervos se produce o tulburare profundă, o fantă şi o scurgere. Dacă sunteţi indiferenţi, forţa voastră magnetică scade. Dacă sunteţi sănătoşi, puteţi simţi starea celorlalţi. Inima îşi poate pierde forţa magnetică. Nu vă purtaţi soţul, copiii sau pe ceilalţi aşa cum poartă lupul vulpea. Deseori purtaţi oameni sfinţi în spate. Când faceţi un serviciu unor oameni sfinţi, îi învăţaţi lenea. Dumnezeu a trimis femeile ca să muncească, în timp ce voi spargeţi pietre. Dacă femeia ar fi trebuit să-i fie servitoare, Dumnezeu ar fi făcut-o din picioarele bărbatului; dacă ar fi trebuit să-i fie stăpână, ar fi făcut-o din capul lui. Totuşi, a făcut-o din coasta bărbatului, îi este deci tovarăşă în muncă. Şi ce fac acum tinerele doamne? Stau în faţa oglinzii şi se gândesc doar la căsătorie. Zicând căsătorie, vreau să spun trecerea omului din starea animalică în starea omenească, şi din starea omenească în starea divină. Această căsătorie este unică - să devii cetăţean al cerului. Pentru

aceasta, se cere un corp sănătos, o minte sănătoasă şi o inimă sănătoasă.

Cum vă hrăniţi sufletul, mintea şi inima? Corpul vi-l hrăniţi aproape bine, dar cum vă hrăniţi inima şi mintea? Hrana pe care o acceptaţi fără să mulţumiţi nu poate să ofere senzaţiile necesare în inima şi în mintea voastră. Gândurile şi dorinţele vor hrană, veşminte, voi nu le daţi şi mor. Aveţi dorinţe colosale. Încercaţi să aveţi idei principale, care să nu fie în contradicţie cu celelalte. Un bărbat care munceşte pierde multă energie, în consecinţă, trebuie să-şi protejeze energiile.

Trebuie să vă păstraţi fermă credinţa în Dumnezeu, să fiţi siguri că S-a gândit la tot. Dumnezeu are grijă chiar de viermii cei mai mici. Părul de pe cap nu poate să cadă fără voia Lui. Fiecare gând şi fiecare dorinţă, tot ce doriţi vă va fi dat, dar trebuie să aveţi o credinţă fermă. Nu regretaţi fiecare lucru care n-a fost înfăptuit în viaţa voastră, căci n-a fost pentru voi. Logodnicul unei domnişoare a părăsit-o. Asta s-a întâmplat pentru că n-a fost pentru ea. Uneori, vreţi rochii prea mari, aşa cum copilul vrea hainele fratelui mai mare, dar n-a venit încă timpul. Aveţi în voi gânduri şi dorinţe inutile, ceea ce arată că credinţa voastră e slabă.

Dumnezeu este o fântână mare - mergeţi la El pentru apă proaspătă dimineaţa, la prânz şi seara. El nu va veni la voi, dar voi veţi merge la El. Luaţi atunci cu voi un vas, în care să curgă binecuvântarea şi Dumnezeu. Cât vă păstraţi ideile şi dorinţele bune, Dumnezeu vă va binecuvânta. Dacă simţiţi că nu vă binecuvântează, luaţi un vas de la altcineva - citiţi o carte bună, luaţi ceva bun de la oameni. Să nu existe cuvinte rele, cel ce vrea să reuşească să nu rostească vorbe rele.

Acum încercaţi, fără să vă mişcaţi, să vă concentraţi gândurile asupra lui Dumnezeu. Veţi simţi o pişcătură, dar, dacă vă mişcaţi, veţi rata exerciţiul. De exemplu, într-o zi vă spuneţi că nu veţi rosti niciun cuvânt negativ, dar vine o persoană care vă spune ceva rău pentru voi, şi iată că începeţi iar să vorbiţi urât şi rataţi exerciţiul. Aprindeţi lumânări, aduceţi prinos ulei, şi tot nu aveţi binecuvântarea, pentru că vorbiţi de rău.

Acum, reîncepeţi exerciţiul pentru unu, două, trei, patru sau cinci minute. Încercaţi să nu vă mişcaţi, să vă controlaţi. Apoi, faceţi un exerciţiu de cinci minute, încercaţi să vă gândiţi la un singur lucru: un exerciţiu de cinci minte pentru corpul vostru, un

exerciţiu de cinci minute pentru mintea voastră, un exerciţiu de cinci minute pentru inima voastră.

Nu spuneţi nimănui ce veţi obţine în urma acestor exerciţii. Pentru ca o dorinţă, o idee să se poată realiza, are nevoie de douăsprezece luni. Pentru ca o idee să se nască, îi trebuie un an; altele au nevoie de zece ani etc. Ideile bune şi dorinţele formează veşmintele îngerilor. Gândurile şi dorinţele sunt veşminte cu care sunt îmbrăcate duhurile divine.

Dacă nu puteţi să faceţi astfel, gândiţi-vă să renunţaţi. Rezultatul acestor exerciţii nu apare imediat, ci poate într-un an, dar nu spuneţi nimănui ce faceţi. Cât timp n-aţi făcut ţesătura, n-o măsuraţi ca s-o vindeţi!

Începeţi cu ce e mai uşor, verbul „a putea”

Apare în voi în mare tulburare. Spuneţi-vă: „Pot!”. Suferiţi: „Pot!” Munciţi: „Pot!” Ziceţi în sinea voastră: „Pot totul mulţumită lui Iisus!”. Dacă n-aţi înţeles verbul „a putea”, nu-l puteţi înţelege nici pe Iisus. În doctrina lui Iisus, există întotdeauna verbul „a putea”. Conjugaţi verbul „a putea”. Dacă nu puteţi rezolva o problemă, ziceţi „pot”. Dumnezeu zice: „Umpleţi-i lui urciorul”. Celui care zice „nu pot” nu i se va umple urciorul. Răul din voi este un adevărat combustibil. Ideile rele care vă vin sunt un elan în dezvoltarea voastră dacă reuşiţi să le depăşiţi. Dacă vă vine în minte o idee rea, întrebaţi-L pe Dumnezeu unde e locul ei. Nu ziceţi nimic, nu vorbiţi de rău, tăceţi. La început, veţi simţi un disconfort, dar apoi va arde şi veţi obţine energia. Dacă se întâmplă să vă îmbolnăviţi, nu vă fie teamă; este un mesaj, o binecuvântare. A fi raţional înseamnă să fii perfect în cuvinte. Oamenii plâng, sunt nefericiţi, dar eu mă bucur şi îi mulţumesc lui Dumnezeu. Un milion de îngeri lucrează pe pământ şi ne ajută. Acum se produce o curăţare şi, în timpurile prezente, trebuie să fiţi vioi şi în culmea bucuriei. Oamenii îşi udă acum grădina.

Religia de astăzi nu trebuie să fie ca aceea de altădată. Odată, un om sărac şi credincios a trecut pe lângă o fereastră deschisă a casei unui om bogat. A văzut o pungă cu bani şi a luat-o, crezând că e un dar de la Dumnezeu. Dar, în zilele următoare, de fiecare dată când voia să se roage, avea punga în faţa ochilor şi nu se putea ruga. În cele din urmă, a înapoiat-o. Şi voi aţi furat punga cuiva bogat, şi de aceea vă deranjează ceva.

Când vorbiţi de rău pe cineva, aceasta înseamnă furt, înapoiaţi punga pentru ca rugăciunea voastră să fie auzită. Nu gândiţi rău despre nimeni; dacă vă vine un astfel de gând, alungaţi-l. Afară, păstraţi tăcerea; lucraţi în interiorul vostru. Pentru ca fiecare dorinţă să se realizeze, are nevoie de o perioadă, trebuie să aşteptaţi. Pot să treacă unu, doi, zece ani, nu vă grăbiţi. Când vreţi o realizare bruscă a dorinţei, Dumnezeu vă va trimite la rădăcinile copacului - vă va da un soţ rău sau o soţie rea. Şi toate necazurile voastre prezente vin din viaţa voastră trecută, când aţi avut gânduri şi dorinţe rele.

Trebuie să fiţi sănătoşi fizic. Când vă îngrăşaţi, sunteţi mulţumiţi, dar asta nu e sănătos. Fiţi modeşti. Nu fiţi relaxaţi, ci activi. Dacă o soră de-a voastră suferă, încurajaţi-o, nu plângeţi cu ea, căci amândoi vă veţi pierde credinţa. Sau, când cineva moare, nu e mort, doar casa tocmai i-a fost distrusă, dar, peste câţiva ani, ea va fi construită din nou. În realitate, esenţialul omului stă ascuns în calităţile sufletului. Moartea este purificarea apei, trecerea vieţii de la un strat la altul, ca să ajungă în cele din urmă la suprafaţă ca o fântână minunată. Aveţi nevoie să treceţi prin această lume, prin materie, ca să vă puteţi purifica.

Ascultaţi toate acestea, dar lumea vă va tulbura.

Atunci, ziceţi-vă: „Pot!”. Veţi lua Psalmul 119 şi, în fiecare zi, veţi învăţa pe de rost o parte folosind verbul „a putea”. Va trebui să-l învăţaţi în 22 de zile, în fiecare zi, înainte să începeţi, vă veţi spăla pe mâini şi pe picioare şi vă veţi spune: „Vom fi buni, plini de răbdare şi buni aşa cum sunt picioarele”. Dacă inima omului va fi bună, aşa ca picioarele, oamenii vor fi nişte sfinţi. Şi, când ne spălăm mâinile, vom zice: „Vom fi supuşi, buni şi drepţi ca mâinile”. Mintea trebuie să vă fie pregătită să lucreze ca mâinile. Ce bun e Dumnezeu pentru că ne-a dat mâini şi picioare care ne pot învăţa să muncim! Aliaţi-vă cu Dumnezeu şi cu toţi oamenii, şi totul vă va fi posibil. Trebuie să fiţi răbdători şi serviabili ca picioarele şi drepţi ca mâinile. Trebuie să vă controlaţi corpul şi armonia să domnească printre voi. Dacă reuşiţi să vă organizaţi pentru un an, va fi bine. Trebuie să fiţi liberi ca păsările, răbdători ca mamiferele, curajoşi ca leul şi raţionali ca omul, începeţi să puneţi în practică verbul „a putea”.

Dacă e pentru bine, va fi pentru voi ca o cheie; dacă îl folosiţi pentru rău, nu vă va servi. Folosiţi-l ca să înălţaţi omenirea, ca să educaţi mintea şi inima, nu ca să faceţi rău. Într-un an, trebuie să învăţaţi să înţelegeţi verbul „a putea”.

După ce veţi reuşi să învăţaţi psalmul, unii dintre voi vor avea rezultate diferite. Chiar dacă rezultatul este unu din zece, asta este tot o binecuvântare.

Sofia, 8 februarie 1917

Psalmul 119

1. Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui, care-L caută din toată inima lor, care nu săvârşesc nicio nelegiuire, şi umblă în căile Lui!

3. Tu ai dat poruncile Tale, ca să fie păzite cu sfinţenie.

4. O, de ar ţinti căile mele la păzirea orânduirilor Tale!

5. Atunci nu voi roşi de ruşine la vederea tuturor poruncilor Tale!

6. Te voi lăuda cu inimă neprihănită, când voi învăţa legile dreptăţii Tale.

7. Vreau să păzesc orânduirile Tale: nu mă părăsi de tot!

8. Cum îşi va ţine tânărul curată cărarea? îndreptându-se după cuvântul Tău.

9. Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.

10. Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

11. Binecuvântat să fii Tu, Doamne! învaţă-mă orânduirile Tale!

12. Cu buzele mele vestesc toate hotărârile gurii Tale.

13. Când urmez învăţăturile Tale, mă bucur de parc-aş avea toate comorile.
14. Mă gândesc adânc la poruncile Tale, şi cărările Tale le am sub ochi.
15. Mă desfăt în orânduirile Tale şi nu uit cuvântul Tău.
16. Fă bine robului Tău, ca să trăiesc şi să păzesc cuvântul Tău!
17. Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!
18. Sunt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale!
19. Totdeauna mi se topeşte sufletul de dor după legile Tale.
20. Tu mustri pe cei îngâmfaţi, pe blestemăţii aceştia care se rătăcesc de la poruncile Tale.
21. Ridică de peste mine ocara şi dispreţul! Căci păzesc învăţăturile Tale.
22. Să tot stea voievozii şi să vorbească împotriva mea: robul Tău cugetă adânc la orânduirile Tale.
23. Învăţăturile Tale sunt desfătarea mea şi sfătuitorii mei.
24. Sufletul meu este lipit de ţărână: înviorează-mă, după făgăduinţa Ta!
25. Eu îmi istorisesc căile, şi Tu mă asculţi: învaţă-mă orânduirile Tale!
26. Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale, şi voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate.
27. Îmi plânge sufletul de durere: ridică-mă după cuvântul Tău!
28. Depărtează-mă de calea necredincioşiei, către Tine, şi dă-mi îndurarea Ta, ca să urmez Legea Ta!
29. Aleg calea adevărului, pun legile Tale sub ochii mei.
30. Mă ţin de învăţăturile Tale, Doamne, nu mă lăsa de ruşine!
31. Alerg pe calea poruncilor Tale, căci îmi scoţi inima la larg.
32. Învaţă-mă, Doamne, calea orânduirilor Tale, ca s-o ţin până la sfârşit!

33. Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta şi s-o ţin din toată inima mea!

34. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea.

35. Pleacă-mi inima spre învăţăturile Tale, şi nu spre câştig!

36. Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deşarte, înviorează-mă în calea Ta!

37. Împlineşte-Ţi făgăduinţa faţă de robul Tău, făgăduinţa făcută pentru cei ce se tem de Tine!

38. Depărtează de la mine ocara de care mă tem! Căci judecăţile Tale sunt pline de bunătate.

39. Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine!

40. Să vină, Doamne, îndurarea Ta peste mine, mântuirea Ta, după făgăduinţa Ta!

41. Şi atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocoreşte, căci mă încred în cuvântul Tău.

42. Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecăţile Tale.

43. Voi păzi Legea Ta necurmat, totdeauna şi pe vecie.

44. Voi umbla în loc larg, căci caut poruncile Tale.

45. Voi vorbi despre învăţăturile Tale înaintea împăraţilor şi nu-mi va roşi obrazul.

46. Mă desfăt în poruncile Tale, căci le iubesc.

47. Îmi întind mâinile spre poruncile Tale pe care le iubesc şi vreau să mă gândesc adânc la orânduirile Tale.

48. Adu-Ţi aminte de făgăduinţa dată robului Tău, în care m-ai făcut să-mi pun nădejdea!

49. Aceasta este mângâierea mea în necazul meu: că făgăduinţa Ta îmi dă iarăşi viaţă.

50. Nişte îngâmfaţi mi-aruncă batjocuri; totuşi eu nu mă abat de la Legea Ta.

51. Mă gândesc la judecăţile Tale de odinioară, Doamne, şi mă mângâi.

52. M-apucă o mânie aprinsă la vederea celor răi, care părăsesc Legea Ta.

53. Orânduirile Tale sunt prilejul cântărilor mele, în casa pribegiei mele.
54. Noaptea îmi aduc aminte de Numele Tău, Doamne, şi păzesc Legea Ta.
55. Aşa mi se cuvine, căci păzesc poruncile Tale.
56. Partea mea, Doamne, o spun, este să păzesc cuvintele Tale.
57. Te rog din toată inima mea: ai milă de mine, după făgăduinţă Ta!
58. Mă gândesc la căile mele şi îmi îndrept picioarele spre învăţăturile Tale.
59. Mă grăbesc şi nu preget să păzesc poruncile Tale.
60. Cursele celor răi mă înconjoară, dar nu uit Legea Ta.
61. Mă scol la miezul nopţii să Te laud pentru judecăţile Tale cele drepte.
62. Sunt prieten cu toţi cei ce se tem de Tine şi cu cei ce păzesc poruncile Tale.
63. Pământul, Doamne, este plin de bunătatea Ta; învaţă-mă orânduirile Tale!
64. Tu faci bine robului Tău, Doamne, după făgăduinţa Ta.
65. Învaţă-mă să am înţelegere şi pricepere, căci cred în poruncile Tale.
66. Până ce am fost smerit, rătăceam; dar acum păzesc cuvântul Tău.
67. Tu eşti bun şi binefăcător: învaţă-mă orânduirile Tale!
68. Nişte îngâmfaţi urzesc neadevăruri împotriva mea; dar eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale.
69. Inima lor este nesimţitoare ca grăsimea; dar eu mă desfăt în Legea Ta.
70. Este spre binele meu că m-ai smerit, ca să învăţ orânduirile Tale.
71. Mai mult preţuieşte pentru mine legea gurii Tale decât o mie de lucruri de aur şi de argint.
72. Mâinile Tale m-au făcut şi m-au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăţ poruncile Tale!
73. Cei ce se tem de Tine mă văd şi se bucură, căci nădăjduiesc în făgăduinţele Tale.

74. Ştiu, Doamne, că judecăţile Tale sunt drepte: din credincioşie m-ai smerit.

75. Fă ca bunătatea Ta să-mi fie mângâierea, cum ai făgăduit robului Tău!

76. Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea.

77. Să fie înfruntaţi îngâmfaţii care mă asupresc fără temei!

Căci eu mă gândesc adânc la poruncile Tale.

78. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc învăţăturile Tale!

79. Inima să-mi fie neîmpărţită în orânduirile Tale, ca să nu fiu dat de ruşine!

80. Îmi tânjeşte sufletul după mântuirea Ta: nădăjduiesc în făgăduinţa Ta.

81. Mi se topesc ochii după făgăduinţă Ta şi zic: „Când mă vei mângâia?”

82. Căci am ajuns ca un burduf pus în fum; totuşi nu uit orânduirile Tale.

83. Care este numărul zilelor robului Tău? Când vei pedepsi pe cei ce mă prigonesc?

84. Nişte îngâmfaţi sapă gropi înaintea mea; nu lucrează după Legea Ta.

85. Toate poruncile Tale nu sunt decât credincioşie; ei mă prigonesc fără temei: ajută-mă!

86. Gata, gata să mă doboare şi să mă prăpădească, dar eu nu părăsesc poruncile Tale.

87. Înviorează-mă după bunătatea Ta, ca să păzesc învăţăturile gurii Tale!

88. Cuvântul Tău, Doamne, dăinuie în veci, în ceruri.

89. Credincioşia Ta ţine din neam în neam; Tu ai întemeiat pământul, şi el rămâne tare.

90. După legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile îţi sunt supuse.

91. Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aş fi pierit în ticăloşia mea.

92. Niciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă înviorezi.

93. Al Tău sunt: mântuieşte-mă! Căci caut poruncile Tale.

94. Nişte răi mă aşteaptă ca să mă piardă; dar eu iau aminte la învăţăturile Tale.

95. Văd că tot ce este desăvârşit are margini: poruncile Tale însă sunt fără margini.

96. Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.

97. Poruncile Tale mă fac mai înţelept decât vrăjmaşii mei, căci totdeauna le am cu mine.

98. Sunt mai învăţat decât toţi învăţătorii mei, căci mă gândesc la învăţăturile Tale.

99. Am mai multă pricepere decât bătrânii, căci păzesc poruncile Tale.

100. Îmi ţin piciorul departe de orice drum rău, ca să păzesc cuvântul Tău.

101. Nu mă depărtez de legile Tale, căci Tu mă înveţi.

102. Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea în gura mea!

103. Prin poruncile Tale mă fac mai priceput, de aceea urăsc orice cale a minciunii.

104. Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea.

105. Jur - şi mă voi ţine de jurământ - că voi păzi legile Tale cele drepte.

106. Sunt foarte amărât: înviorează-mă, Doamne, după cuvântul Tău!

107. Primeşte, Doamne, simţămintele pe care le spune gura mea şi învaţă-mă legile Tale!

108. Viaţa îmi este necurmat în primejdie, şi totuşi nu uit Legea Ta.

109. Nişte răi îmi întind curse, dar eu nu mă rătăcesc de la poruncile Tale.

110. Învăţăturile Tale sunt moştenirea mea de veci, căci ele sunt bucuria inimii mele.

111. Îmi plec inima să împlinesc orânduirile Tale totdeauna şi până la sfârşit.
112. Urăsc pe oamenii nehotărâţi, dar iubesc Legea Ta.
113. Tu eşti adăpostul şi scutul meu; eu nădăjduiesc în făgăduinţa Ta.
114. Depărtaţi-vă de mine, răilor, ca să păzesc poruncile Dumnezeului meu!
115. Sprijină-mă, după făgăduinţa Ta, ca să trăiesc, şi nu mă lăsa de ruşine în nădejdea mea!
116. Fii sprijinul meu, ca să fiu scăpat şi să mă înveselesc neîncetat de orânduirile Tale!
117. Tu dispreţuieşti pe toţi cei ce se depărtează de orânduirile Tale, căci înşelătoria lor este zadarnică.
118. Ca spuma iei pe toţi cei răi de pe pământ; de aceea eu iubesc învăţăturile Tale.
119. Mi se înfioară carnea de frica Ta şi mă tem de judecăţile Tale.
120. Păzesc Legea şi dreptatea: nu mă lăsa în voia asupritorilor mei!
121. Ia sub ocrotirea Ta binele robului Tău şi nu mă lăsa apăsat de nişte îngâmfaţi!
122. Mi se topesc ochii după mântuirea Ta şi după făgăduinţa Ta cea dreaptă.
123. Poartă-Te cu robul Tău după bunătatea Ta şi învaţă-mă orânduirile Tale!
124. Eu sunt robul Tău; dă-mi pricepere, ca să cunosc învăţăturile Tale.
125. Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta.
126. De aceea, eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat;
127. De aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, şi urăsc orice cale a minciunii.
128. Învăţăturile Tale sunt minunate; de aceea le păzeşte sufletul meu.
129. Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.

130. Deschid gura şi oftez, căci sunt lacom după poruncile Tale.

131. Întoarce-Ţi faţa spre mine şi ai milă de mine, după obiceiul Tău faţă de cei ce iubesc Numele Tău!

132. Întăreşte-mi paşii în cuvântul Tău şi nu lăsa nicio nelegiuire să stăpânească peste mine!

133. Izbăveşte-mă de asuprirea oamenilor, ca să păzesc poruncile Tale!

134. Fă să strălucească faţa Ta peste robul Tău şi învaţă-mă orânduirile Tale!

135. Ochii îmi varsă şiroaie de apă, pentru că Legea Ta nu este păzită.

136. Tu eşti drept, Doamne, şi judecăţile Tale sunt fără prihană.

137. Tu îţi întemeiezi învăţăturile pe dreptate şi pe cea mai mare credincioşie.

138. Râvna mea mă mănâncă, pentru că potrivnicii mei uită cuvintele Tale.

139. Cuvântul Tău este cu totul încercat, şi robul Tău îl iubeşte.

140. Sunt mic şi dispreţuit, dar nu uit poruncile Tale.

141. Dreptatea Ta este o dreptate veşnică, şi Legea Ta este adevărul.

142. Necazul şi strâmtorarea mă ajung, dar poruncile Tale sunt desfătarea mea.

143. Învăţăturile Tale sunt drepte pe vecie; dă-mi pricepere, ca să trăiesc!

144. Te chem din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orânduirile Tale.

145. Te chem: mântuieşte-mă, ca să păzesc învăţăturile Tale!

146. O iau înaintea zorilor şi strig; nădăjduiesc în făgăduinţele Tale.

147. O iau înaintea străjilor de noapte şi deschid ochii, ca să mă gândesc adânc la cuvântul Tău.

148. Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta: înviorează-mă, Doamne, după judecata Ta!

149. Se apropie cei ce urmăresc mişelia şi se depărtează de Legea Ta.

150. Dar Tu eşti aproape, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.

151. De multă vreme ştiu din învăţăturile Tale că le-ai aşezat pentru totdeauna.

152. Vezi-mi ticăloşia şi izbăveşte-mă, căci nu uit Legea Ta.

153. Apără-mi pricina şi răscumpără-mă, înviorează-mă după făgăduinţa Ta.

154. Mântuirea este departe de cei răi, căci ei nu caută orânduirile Tale.

155. Mari sunt îndurările Tale, Doamne! înviorează-mă după judecăţile Tale!

156. Mulţi sunt prigonitorii şi potrivnicii mei, dar nu mă depărtez de învăţăturile Tale.

157. Văd cu scârbă pe cei necredincioşi Ţie, care nu păzesc cuvântul Tău.

158. Vezi cât de mult iubesc eu poruncile Tale: înviorează-mă, Doamne, după bunătatea Ta!

159. Temelia cuvântului Tău este adevărul, şi toate legile Tale cele drepte sunt veşnice.

160. Nişte voievozi mă prigonesc fără temei, dar inima mea nu tremură decât de cuvintele Tale.

161. Mă bucur de cuvântul Tău ca cel ce găseşte o mare pradă.

162. Urăsc şi nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta.

163. De şapte ori pe zi Te laud, din pricina legilor Tale celor drepte.

165. Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta şi nu li se întâmplă nicio nenorocire.

166. Eu nădăjduiesc în mântuirea Ta, Doamne, şi împlinesc poruncile Tale.

167. Sufletul meu ţine învăţăturile Tale, şi le iubesc mult de tot!

168. Păzesc poruncile şi învăţăturile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta.

169. Să ajungă strigătul meu până la Tine, Doamne! Dă-mi pricepere, după făgăduinţa Ta.

170. Să ajungă cererea mea până la Tine! Izbăveşte-mă, după făgăduinţa Ta!

171. Buzele mele să vestească lauda Ta, căci Tu mă înveţi orânduirile Tale!

172. Să cânte limba mea cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt drepte!

173. Mâna Ta să-mi fie într-ajutor, căci am ales poruncile Tale.

174. Suspin după mântuirea Ta, Doamne, şi Legea Ta este desfătarea mea.

175. Să-mi trăiască sufletul şi să Te laude, şi judecăţile Tale să mă sprijine!

176. Rătăcesc ca o oaie pierdută: caută pe robul Tău, căci nu uit poruncile Tale.

BIBLIOGRAFIE

L'enseignement de Peter Deunov, 1990
L'art sacré de la nutrition de Peter Deunov
Monique Mathieu, http://ducielalaterre.org

CUPRINS